



45 - 46

47 - 48 - 49

Handelingen 50 - 51 - 52 - 53

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989 - 1990

Vergaderingen van juni 1990

ACTUELE INTERPELLATIES
ACTUELE VRAGEN
BASISEDUCATIE
BEGROTING 1989
BEGROTING 1990
BUITENLANDS BELEID
GOM's
INTERPELLATIES
KLEIN CHEMISCH AFVAL
LIEFKENSHOEKTUNNEL
MINA-FONDS
NOTA MIGRANTENBELEID
POLITIEK VERLOF PERSONEEL VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST
VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE
VASTE OEVERVERBINDING WESTERSCHELDE
VLAAMS FONDS SOCIALE INTEGRATIE PERSONEN MET HANDICAP
VOEREN
WATERZUIVERING

Inhoud

Nr. 45

Dinsdag 12 juni 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1661

Samenstelling van een Commissie, blz. 1661

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
— 9-I-A (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 9-II-A (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
— 9-II-B (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1661
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, J. De Bremaeker, verslaggever, A. Denys, R. Van Hooland, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
— 9-I-A (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1670

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 9-II-A (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1671

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990
— 9-II-B (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1672

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. De Roo tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de interpretatie van het MER-besluit van de Vlaamse Executieve voor grote infrastructuurwerken, blz. 1677
Sprekers : de heer J. De Roo, Minister L. Walt Niel

Interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over het uitblijven van verplichte taallessen voor migranten, blz. 1680

Sprekers : de heer M. Van Peel, mevrouw M. Vogels, mevrouw M. De Meyer, Minister R. De Wulf, de heer E. Beysen

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de huisvuilverwer-

king in Vlaams Brabant, blz. 1686
Sprekers : de heren L. Peeters, W. Cortois, Minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1691

Nr. 46

Dinsdag 12 juni 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1693

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer H. Candries, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud, over de positie van de Vlaamse milieu-industrie.

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud, over de toepassing van de principes van de vrije-markteconomie en objectieve gunning van opdrachten in verband met het bouwen van Vlaamse waterzuiveringsinstallaties, blz. 1693

Sprekers : de heren H. Candries, A. Denys, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1699

Actuele interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud, over het uitblijven van een decreetale basis voor het MINA-Fonds, blz. 1699

Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1700

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de afwezigheid van de Minister van Cultuur op de jongste bijeenkomsten van de organen van de Taalunie en het gebrek aan ernst van de Vlaamse Regering in de betrekkingen met Nederland, blz. 1700

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, Minister G. Geens

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer P. Dumez tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een mogelijke aansluiting Liefkenshoektunnel - E 17, blz. 1702

Sprekers : de heren P. Dumez, E. Beysen, mevrouw N. Maes, de heren J. De Seranno, H. Van Dienderen, Minister J. Sauwens

Motie van aanbeveling, blz. 1707

Interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van een advies in ver-

band met het STAR 21-plan van de NMBS, blz. 1707

Sprekers : de heren M. Didden, J. Ansoms, Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer P. Breyne tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting en de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de financieringsmiddelen voor sociale huisvesting en meer bepaald de financiële problemen van het Vlaams Woningfonds, blz. 1712

Sprekers : de heren P. Breyne, H. De Loor, Minister G. Geens, de heer J. De Seranno

Actuele interpellatie (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de afwezigheid van de Minister van Cultuur op de jongste bijeenkomsten van de organen van de Taalunie en het gebrek aan ernst van de Vlaamse Regering en de betrekkingen met Nederland
Motie van aanbeveling, blz. 1717

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het nemen van concrete initiatieven ter versterking van het Vlaams karakter van Voeren, blz. 1717

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 1721

Interpellatie van de heer H. Coveliers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de betrokkenheid van de Vlaamse Executieve bij het crimineel beleid, blz. 1721

Sprekers : de heren H. Coveliers, R. Van Hooland, Minister G. Geens, de heer J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1723

Nr. 47

Woensdag 13 juni 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1725

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1725

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1725

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1725

Motie van de Vlaamse Raad

Indiening, blz. 1725

Rapport van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1726

Verslagen

Indiening, blz. 1726

Moties

Indiening en overzending, blz. 1727

Mededelingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1727

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 1727

Arrest van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1728

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1728

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1728

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap — 318 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 1728

Sprekers : de heren A. Deneir, verslaggever, J. Devolder, A. Denys, Minister J. Lenssens, mevrouwen A. Duroi-Vanhelmont, M. Vogels, T. Merckx-Van Goey, de heren M. Didten, W. Peeters

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1750

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1763

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1763

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over onregelmatigheden bij AROLDienst Stedebouw te Antwerpen, blz. 1767

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het niet uitbetalen van de IBF-loonsubsidie voor tewerkgestelden in de opvangcentra voor daklozen, blz. 1767

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het opeisen van een vetsmelterij en beenmaaldierij in Rillaar, blz. 1768

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de in uitzicht gestelde oprichting van een MINA-Raad, blz. 1769

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de herstructurering van VMZ en OVAM, blz. 1770

Actuele vragen van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bedrijfszekerheid en mogelijke privatisering van de TMVW en van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de organisatie en het beheer van de TMVW, blz. 1771

Motie van orde

Afwezigheid Minister, blz. 1773

Sprekers : de heren A. Denys, H. De Cr00

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de samenroeping van een Conferentie van Mandatarissen van Vlaams Brabant, blz. 1773

Actuele vragen van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het al of niet behouden van de Scheldeveren en de heer H. Van Dienderen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de toekomst van de veerdiensten op de Schelde, blz. 1774

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen

— 322 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1776

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, Minister L. Van den Bossche

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Benoeming van 2 vaste en 4 plaatsvervangende Nederlandstalige leden, blz. 1776

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990

— 9-I-A (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1777

Sprekers : de heren J. Pede, R. Deswaene, A. Denys

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 9-II-A (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1779

Spreker : de heer J. Geysels

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990

— 9-II-B (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1780

Voorstel van motie van overeenstemming

Hoofdelijke stemming, blz. 1782

Spreker : de heer A. Denys

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

— 318 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmingsen, blz. 1783

Hoofdelijke stemming, blz. 1784

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heer J. Devolder, mevrouwen T. Merckx-Van Goey, A. Duroi-Vanhelmont, de heer W. Peeters

Motie van aanbeveling van de heer L. Hancké C.S. tot besluit van de op 29 mei 1990 behandelde nota Migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve

— 193 (1989-1990) — Nr. 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1787

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren E. Beysen, W. Peeters, M. Van Peel, F. Dewinter, L. Hancké, A. Denys

Motie van aanbeveling van de heer W. De Vlieghere C.S. tot besluit van de op 29 mei 1990 behandelde nota Migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve

— 193 (1989-1990) — Nr. 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1790

Nr. 48

Woensdag 13 juni 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1765

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de openbaarheid die aan de MER's inzake het SST-dossier wordt gegeven, blz. 1765

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de nieuwe aanvraag van Center Parcs voor de aanleg van een bungalowpark in Maasmechelen, blz. 1766

Motie van aanbeveling van de heer G. Annemans c.s. tot besluit van de op 29 mei 1990 behandelde nota Migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve — 193 (1989-1990) — Nr. 6

Hoofdelijke stemming, blz. 1791
Spreker : de heer A. Denys

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys c.s. tot besluit van de op 29 mei 1990 behandelde nota Migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve — 193 (1989-1990) — Nr. 7

Hoofdelijke stemming, blz. 1792

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 30 mei 1990 door de heer A. Denys gehouden actuele interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijsstekort te financieren via nieuwe middelen — 351 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1793
Sprekers : de heren J. De Seranno, A. Denys

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 30 mei 1990 door de heer J. Caudron gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het aangekondigde plan tot ophaling en verwerking van het klein chemisch huisafval — 352 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1794
Sprekers : de heren J. Cuyvers, A. Denys, J. De Seranno

Hoofdelijke stemming (herhaling), blz. 1796

Motie van aanbeveling van de heer E. Flamant c.s. tot besluit van de op 30 mei 1990 door de heer J. De Bremaeker gehouden interpellatie tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent — 353 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1797
Spreker : de heer E. Flamant

Verdaging, blz. 1799
Spreker : de heer A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1799

Nr. 49 **Dinsdag 26 juni 1990**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1801

Samenstelling van een commissie

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1801

Beleidsbrief Buitenlands cultureel beleid, ingediend door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur — 298 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Buitenlands beleid, ingediend door de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer — 307 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Naar een Vlaams exportbeleid, ingediend door de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie — 308 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Het intercommunautaire en buitenlandse onderwijsbeleid, ingediend door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs — 327 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Milieu- en natuurbeleid — Externe betrekkingen, ingediend door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting — 331 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 1801
Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heren J. De Bremaeker, verslaggever, D. Van der Maelen, verslaggever, A. Denys, Minister N. De Batselier

Motie van aanbeveling, blz. 1808

Motie van orde
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1808
Spreker : de heer A. Denys

Beleidsbrief Buitenlands cultureel beleid, ingediend door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur — 298 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Buitenlands beleid, ingediend door de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer — 307 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Naar een Vlaams exportbeleid, ingediend door de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie — 308 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Het intercommunautaire en buitenlandse onderwijsbeleid, ingediend door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs — 327 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Milieu- en natuurbeleid — Externe betrekkingen, ingediend door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting — 331 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Debat (Voortzetting), blz. 1808
Spreker : de heer D. Van der Maelen

Motie van orde
Afwezigheid Ministers, blz. 1809

Sprekers : de heren A. Kempinaire, Minister D. Coens, A. Denys, Minister G. Geens

Beleidsbrief Buitenlands cultureel beleid, ingediend door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur — 298 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Buitenlands beleid, ingediend door de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer — 307 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Naar een Vlaams exportbeleid, ingediend door de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie — 308 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Het intercommunautaire en buitenlandse onderwijsbeleid, ingediend door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs — 327 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Milieu- en natuurbeleid — Externe betrekkingen, ingediend door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting — 331 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Debat (Voortzetting), blz. 1809
Sprekers : de heren D. Van der Maelen, A. Denys, A. Kempinaire, E. Bockstal, Minister N. De Batselier, J. De Bremaeker, J. Laverge, A. De Beul

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1820

Nr. 50 **Dinsdag 26 juni 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1821

Beleidsbrief Buitenlands cultureel beleid, ingediend door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur — 298 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Buitenlands beleid, ingediend door de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer — 307 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Naar een Vlaams exportbeleid, ingediend door de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie — 308 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Het intercommunautaire en buitenlandse onderwijsbeleid, ingediend door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs — 327 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief Milieu- en natuurbeleid — Externe betrekkingen, ingediend door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting — 331 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Debat (Voortzetting), blz. 1821

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, A. Denys, R. Daems, Minister G. Geens, A. Kempinaire, W. Luyten, L. Dierickx, Minister P. Dewael, H. Suykerbuyk, E. Bockstal, Minister G. Geens, J. De Bremaeker

Moties van aanbeveling, blz. 1847

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1847

Nr. 51 **Woensdag 27 juni 1990**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1849

Ontwerp van decreet houdende de regeling voor de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen — 356 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van de heren J. Geysels en H. Lauwers C.S. houdende organisatie van de basiseducatie voor volwassenen in Vlaanderen — 142 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1849

Sprekers : de heren W. Seeuws, A. Schellens, verslaggever, R. Deswaene, Jos Bosmans, H. Lauwers, M. Van Peel, Minister D. Coens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1863

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1866

Nr. 52 **Woensdag 27 juni 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1867

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1867

Ontwerp van decreet houdende organisatie van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen — 348 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heer J. Laverge C.S. houdende wijziging van artikel 15 van de kaderwet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en de economische decentralisatie — 299 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1867

Sprekers : de heren C. Lisabeth, verslaggever, J. Laverge, F. Aerts, mevrouwen M. Vogels, M. De Meyer, de heren H. Candries, J. De Roo, C. Moors, J. De Roo, Minister N. De Batselier, de heer R. Van Hooland

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1883

Interpellatie (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer M. Schoeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het investeringsbeleid inzake de Antwerpse haven en meer bepaald het Vijfde Havendok — Amerikadok

Verdaging, blz. 1888

Sprekers : Minister J. Sauwens, de heer M. Schoeters

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1889

Nr. 53 **Donderdag 28 juni 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1891

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1891

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1891

Intrekking, blz. 1891

Voorstel tot wijziging van het Reglement

Indiening en verwijzing, blz. 1892

Motie van de Vlaamse Raad

Intrekking, blz. 1892

Adviezen van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1892

Adviezen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 1892

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening en verwijzing, blz. 1892

Verslagen

Indiening, blz. 1893

Jaarverslag

Indiening, blz. 1893

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 1893

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1893

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1893

Samenstelling van een Commissie

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1893

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Van Rompaey tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het toegankelijk houden van het patrimonium van kunstschilder Albert Van Dijck, blz. 1894

Actuele vraag van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het verlenen van een vergunning aan bepaalde intercommunales met betrekking tot de verbrandingsoven in Grimbergen, blz. 1895

Motie van orde

Agenda, blz. 1896

Sprekers : de heren A. Denys, F. Vermeiren

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over contracten tussen gemeenten en glasophalers, blz. 1897

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de toepassing van het cultuurpact op de samenstelling van de afvaardiging van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling in het Vlaams Ondersteuningscentrum voor Basiseducatie, blz. 1898

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de toepassing van een EG-richtlijn voor de beperking van vliegtuiglawai door de regionale luchthavens, blz. 1899

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de omlegging van de N 42 te Herzele-Sint-Lievens-Esse, blz. 1900

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het standpunt van de Europese Commissie inzake het subsidiëren van de restauratie van historische gebouwen door de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1901

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de evaluatiestudie met betrekking tot FTI, blz. 1901

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het aanwijzen van een kredietinstelling als kassier van de Vlaamse Gemeenschap

Actuele vraag van mevrouw A. Duroi-Vanhelmont tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de uitbouw van een eigen Vlaamse thesaurie, blz. 1902

Actuele vraag van de heer H. De Loor tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het ontwerp van besluit houdende het algemeen reglement tot erkenning van sociale-bouwmaatschappijen, blz. 1905

Voorstel van resolutie van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck c.s. betreffende het uitstellen van de herstructurering van het kunstonderwijs met beperkt leerplan en het lichten uit het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-11 van de hoofdstukken die onder Titel V - Deeltijds kunstonderwijs ressorteren — 371 (1989-1990) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1906
Sprekers : mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heer C. Moors, mevrouw N. Maes, de heer F. Vermeiren

Voorstel van resolutie van de heer L. Vanhorenbeek betreffende de oprichting van een begeleidings- en evaluatiecommissie inzake de herstructurering van het deeltijds kunstonderwijs — 374 (1989-1990) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1907
Sprekers : de heer L. Vanhorenbeek, mevrouw M. Vogels, de heer C. Moors, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heer E. Baldewijns, Minister D. Coens

Intrekking, blz. 1908
Spreker : mevrouw N. Maes

Ontwerp van decreet houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen — 356 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1909
Spreker : de heer J. Pedé

Hoofdelijke stemming, blz. 1910
Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren H. Lauwers, R. Deswaene, E. Baldewijns, M. Van Peel

Ontwerp van decreet houdende organisatie van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen — 348 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1912

Hoofdelijke stemming, blz. 1915
Sprekers : de heer J. Laverge, mevrouw A. Vogels, de heer H. Candries

Motie van aanbeveling van de heer E. Flamant c.s. tot besluit van de op 30 mei 1990 door de heer J. De Bremaeker gehouden interpellatie tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent — 353 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1917

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 12 juni 1990 door de heer J. Cuyvers gehouden actuele interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het uitbliven van een decretale basis voor het MINA-Fonds

Hoofdelijke stemming, blz. 1918
Sprekers : de heren J. Cuyvers, F. Aerts

Motie van aanbeveling van mevrouw F. Brepoels c.s. tot besluit van de op 12 juni 1990 door de heer P. Van Grembergen gehouden actuele interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de afwezigheid van de Minister van Cultuur op de jongste bijeenkomsten van de organen van de Taalunie en het gebrek aan ernst van de Vlaamse Regering in de betrekkingen met Nederland — 361 (1989-1990) — Nr. 1

Intrekking, blz. 1920
Sprekers : Minister P. Dewael, de heren J. De Seranno, P. Van Grembergen, mevrouw M. Vogels

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 12 juni 1990 door de heer P. Dumez gehouden interpellatie tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een mogelijke aansluiting Liefkenshoektunnel - E 17 — 362 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1921
Sprekers : de heren H. Van Dienderen, E. Beysen

Motie van aanbeveling van de heer J. De Seranno c.s. tot besluit van de op 12 juni 1990 door de heer P. Dumez gehouden interpellatie tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een mogelijke aansluiting Liefkenshoektunnel - E 17

Hoofdelijke stemming, blz. 1922

Motie van aanbeveling van de heer R. Deswaene tot besluit van de op 12 juni

1990 door de heer A. Denys gehouden actuele interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toepassing van de principes van de vrije-marktconcurrentie en objectieve gunning van opdrachten in verband met het bouwen van Vlaamse waterzuiveringsinstallaties — 366 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1923

Motie van aanbeveling van de heer P. Van Grembergen c.s. tot besluit van de op 12 juni 1990 door mevrouw F. Brepoels gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het nemen van concrete initiatieven ter versterking van het Vlaamse karakter van Voeren — 367 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1924

Motie van orde
Agenda, blz. 1925

Sprekers : de heren A. Denys, J. De Seranno, mevrouw M. Vogels, de heren P. Van Grembergen, L. Hancké, J. Timmermans

Interpellatie (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer M. Schoeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het investeringsbeleid inzake de Antwerpse haven en meer bepaald het Vijfde Havendok-Amerikadok, blz. 1928

Sprekers : de heer M. Schoeters, Minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1930

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

P. Matthys, L. Nelis-Van Liedekerke, V. Peuskens, G. Verhaegen ; gezondheidsredenen.

M. Bartholomeeussen, F. Cauwenberghs, M. Mahieu, M. Olivier, L. Van den Brande ; buitenslands.

O. Lefeber, H. Suykerbuyk ; ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Voor de PVV-fractie is :

— in de Commissie voor Onderwijs 'en Vorming de heer Vandebroeck

als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Neyts-Uyttebroeck.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 9-1-A (1989-1990) – Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 – 9-II-A (1989-1990) – Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 9-II-B (1989-1990) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990, het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 en het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.

Net als in de Commissie houden wij hierover één enkele algemene bespreking.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, het is de traditie in deze assemblée dat de verslaggever de bespreking inleidt. Ik wil deze traditie in eer houden en zal mij dus beperken tot een antwoord op de vragen.

De Voorzitter : De heer Deprez, verslaggever over de aanpassing van de middelenbegroting 1990, heeft het woord.

De heer P. Deprez, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, als verslaggever van het ontwerp houdende aanpassing van de middelenbegroting voor het begrotingsjaar 1990 valt mij het gemakkelijkste werk te doen en kan ik dan ook zeer kort zijn.

De middelen werden verhoogd met 2,2 miljard en belopen derhalve 351,3 miljard in plaats van 349,1 miljard, zoals oorspronkelijk geraamd.

Als men weet dat de uitgaven eveneens met 2,2 miljard werden verhoogd dan is het duidelijk dat het deficit van 288 miljard beperkt blijft tot het natuurlijke deficit.

Opdat er geen verwarring zou zijn wil ik er evenwel aan toevoegen dat ingevolge een amendement van de Executieve, dat in laatste instantie werd ingediend, er een verhoging is met 120 miljoen langs de kant van de uitgaven door facturen die moeten worden betaald aan de Regie der Gebou-

Deprez

wen als gevolg van een overeenkomst in het Overlegcomité.

De meerontvangsten van 2,2 miljard zijn onder andere een gevolg van een vermeerdering in de ontvangsten van de registratierechten ten belope van 1,4 miljard. In de Commissie heeft de Voorzitter van de Executieve gezegd dat dit helemaal geen optimistische raming is. Die raming komt immers van de nationale Regering na de begrotingscontrole. Wij weten dat die ontvangsten nog steeds in stijgende en niet in dalende lijn gaan zoals dat voor andere ontvangsten het geval zou zijn.

De rest van de meerontvangsten komt voort uit allerlei kleine posten. Terloops vermeld ik de 49,8 miljoen als gevolg van de herraaming van de opbrengsten van het aandeel in het kijk- en luistergeld. Ik wil speciaal vermelden dat de trekkingsrechten voor de tewerkstellingsprogramma's op het nationale budget ten belope van 1,3 miljoen werden vermeerderd voor 1989. In verband met het definitieve aandeel in die trekkingsrechten voor 1990 zou er binnen het Overlegcomité nog geen definitief akkoord tot stand zijn gekomen.

Ik kan ook meedelen dat in verband met de begroting 1989, niet alleen wat de uitgaven maar ook wat de ontvangsten betreft, vrij nauwkeurig werd gehandeld. Er moet evenwel mee rekening worden gehouden dat een aantal ontvangsten konden worden geïnd omwille van de onvoldoende gevorderde reorganisatie als gevolg van de staats hervorming.

Als besluit kunnen wij vermelden dat uit de besprekingen met betrekking tot de begroting 1990 is gebleken dat correct werd gehandeld, in die zin dat men binnen de perken van het natuurlijke deficit blijft, maar dat de toekomst niet zonder zorgen moet worden tegemoet gekeken. De indruk ontstaat dat het moeilijk is de middelen de evolutie van de uitgaven te laten volgen. Bij een ongewijzigd beleid zullen de uitgaven hoger komen te liggen dan de te verwachten middelen. Dat zou zware gevolgen kunnen hebben.

De Voorzitter van de Executieve heeft echter gezegd dat men van jaar tot jaar moet werken en dat het doel moet zijn het deficit binnen de natuurlijke grenzen te houden. Desgevallend moet volgens hem het beleid worden aangepast zodat er geen te grote marge ontstaat tussen de ontvangsten en de uitgaven. Dat heeft tot gevolg dat het beleid niet ongewijzigd kan worden aangehouden maar dat er structurele beleidsmaatregelen zullen moeten worden genomen om de uitgaven het ritme van de inkomsten te laten volgen. Het deficit mag derhalve niet verder uitlopen dan het natuurlijke tekort als gevolg van de financieringswet van 16 januari 1989. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer De Bremaeker, verslaggever over de tweede aanpassing van de begroting 1989 en van de aanpassing van de uitgavenbegroting 1990, heeft het woord.

De heer J. De Bremaeker (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, geachte collega's, uw Commissie voor Financiën en Begroting onderzocht gedurende drie vergaderingen de drie vandaag voorliggende ontwerpen van begrotingsaanpassing, met name de tweede aanpassing van de begroting 1989, de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting 1990 en de aanpassing van de middelenbegroting 1990.

Collega Deprez heeft reeds verslag uitgebracht over de aanpassing van de middelenbegroting voor 1990.

Het Rekenhof formuleerde een aantal budgettair-technische opmerkingen bij het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting 1990. Deze opmerkingen hadden onder meer betrekking op het maximumbedrag van de geldvoorschotten dat aan de buitengewone rekenplichtigen van de buitendiensten van de Dienst voor het Leerlingenvervoer is toegestaan. Volgens het Rekenhof is het voorzienne plafond van 50 miljoen frank onvoldoende. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve was in uw Commissie van oordeel dat dit plafond moet kunnen volstaan.

Het Rekenhof wees er verder op dat het artikel 7 van het ontwerp diende te worden aangevuld met een reeks basisallocaties die facultatieve toelagen moeten machtigen. De Executieve is op deze opmerking ingegaan door het indienen van een amendement.

Met betrekking tot het Vlaams Financieringsfonds tot Herstel van de Gemeentefinanciën wees het Rekenhof erop dat de begroting van deze instelling aan het ontwerp van aanpassing van de algemene uitgavenbegroting moet worden toegevoegd. Tevens dient de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting een machtiging te bevatten die het Vlaams Financieringsfonds toelaat om tot een bepaald bedrag gewaarborgde leningen aan te gaan. De Executieve heeft aan deze opmerking gehoor gegeven door het indienen van de nodige amendementen.

Graag zou ik nu heel beknopt de voornaamste aanpassingen van de algemene uitgavenbegroting 1990 willen situeren.

Inzake de welzijnszorg wordt een bijzondere inspanning geleverd voor de uitbouw van het rustoordennet. Het investeringsprogramma van het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen wordt daartoe met 200 miljoen frank verhoogd.

Voor nieuwe initiatieven inzake georganiseerde kinderopvang wordt 100 miljoen frank extra uitgetrokken.

Voor het op gang brengen van een geheel van positieve maatregelen ter voorkoming van zwangerschapsafbreking wordt dit jaar nog 50 miljoen frank vastgelegd.

Een bijkrediet van 153,6 miljoen frank is bestemd voor de in Brussel gevestigde instellingen in de gezondheids- en welzijnssector die voor het unicommunautair statuut hebben gekozen.

Zo kom ik tot de culturele sector. Opdat de bestaande regeling inzake bibliotheekwezen volledig zou kunnen worden toegepast is in een bijkrediet van 94,8 miljoen frank voorzien. Teneinde het structureel tekort van De Singel en de Ancienne Belgique weg te werken in het kader van

De Bremaeker

een meerjarenbeleid werd een bijkrediet van 62,6 miljoen frank ingeschreven.

Op het gebied van de sociale woningbouw is voor het wegwerken van de achterstand en de betaling van de premies voor stads- en dorpsvernieuwing een bijkrediet van 60 miljoen frank ingeschreven.

Inzake werkgelegenheid werd voor tewerkstellingsprogramma's een bijkrediet van 915 miljoen frank ingeschreven. Voor de werkingskosten van de VDAB is een bijkrediet van 245 miljoen frank noodzakelijk.

Inzake expansiewetgeving wordt de verhoging met 800 miljoen frank voor de scheepsbouw volkomen gecompenseerd door verminderingen op de posten van de economische expansiefondsen, namelijk voor grote ondernemingen en KMO's, van het Regionaal Ontwikkelingsfonds en het Fonds voor Innovatie en Technologie.

Voor infrastructuur en verkeer wordt de verhoging met 495 miljoen frank van de kredieten voor het programma Gemeenschappelijk Vervoer voor 320 miljoen frank gecompenseerd op de programma's van de wegen en de waterwegen. De versnelde uitvoering van het Sigma-plan tegen overstromingen en voor kustverdediging vereist bijkomende kredieten. Dit jaar wordt daartoe nog een bijkomend vastleggingskrediet van 300 miljoen frank uitgetrokken, te compenseren op de programma's voor wegen en waterwegen. Er wordt een bijzondere inspanning gedaan van 400 miljoen frank vastleggingskredieten en 300 miljoen frank ordonnanceringskredieten voor het herstel van de stormschade van de afgelopen winter.

Het tweede aanpassingsblad 1989 betreft de regularisatie van twee begrotingsberaadslagingen van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989. De eerste beraadslaging betrof een verhoging met 17,2 miljoen frank van het krediet voor het IWONL. De verhoging werd gecompenseerd met een gelijke vermindering voor het

NFWO. De tweede beraadslaging betrof een verhoging met 378,4 miljoen frank van de vastleggingskredieten voor de geconcentreerde onderzoeksacties en werd gecompenseerd door verminderingen op de sectoriële programma's en het FIOV. Het tweede aanpassingsblad 1989 had dus geen meeruitgave tot gevolg.

Ten slotte vermeld ik dat het ontwerp van decreet tot aanpassing van de algemene uitgavenbegroting 1990, na amendering door de Vlaamse Executieve, door de Commissie eenparig werd aangenomen. Het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting 1989 werd door de Commissie eveneens eenparig aangenomen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, allereerst dank ik de beide verslaggevers voor hun beknopt maar uitstekend verslag.

Dat in de Commissie het bijblad eenparig werd goedgekeurd, mijnheer De Bremaeker, heeft te maken met het feit dat dit zeer laat gebeurde en ik niet meer aanwezig kon zijn. Het betekent dus niet dat er tijdens de besprekingen over het bijblad eenstemmigheid was. **(Onderbreking door de heer L. Hancké)**

U zult merken dat ik voldoende argumenten heb om dit wel te doen.

De bespreking van dit bijblad begroting 1990 zou normalerwijze een nuttige oefening moeten zijn. Wij hebben nu meer zicht op het verleden omdat wij beschikken over de definitieve cijfers van de rekeningen voor 1989 en wij staan juist voor de opmaak van de begroting 1991. Het is dus nu het beste ogenblik om te kijken hoe een begroting evolueert en moet worden geëvalueerd.

Als u het mij vraagt, dan moet ik zeggen dat de oefening ten dele is gelukt : beschikkend over de exacte cijfers per 30 april 1990 van de uitgaven en de inkomsten 1989 hebben wij toch iets meer inzicht gekregen in het doolhof van de uitvoering van de begroting 1989.

In dit verband was er een zeer grote tegenstrijdigheid ontstaan tussen de verklaringen van de heer Schiltz, nationaal Begrotingsminister en de heer Geens, Vlaams Begrotingsminister. De heer Schiltz had altijd gezegd dat het gunstig kasresultaat van de Gemeenschappen en de Gewesten, met name plus 45,2 miljard, voortspoot uit het feit dat de Staat voor 60 miljard frank betalingen verrichtte voor de Gemeenschappen en de Gewesten. Uit de bijna definitieve cijfers blijkt nu dat de nationale overheid voor de Vlaamse overheid 10 miljard heeft betaald en uitgegeven, maar daar ook 10 miljard minder middelen heeft voor getransfereerd, wat een neutrale operatie betekent. Bijgevolg wordt de ontsporing van de centrale overheidsbegroting niet weerlegd door de volgende bewering van Minister Schiltz : „ik heb 60 miljard moeten betalen voor de Gemeenschappen en Gewesten.” Ik kan begrijpen, mijnheer de Minister, dat u dat niet met zoveel woorden kunt zeggen als de oppositie, gelet op de coalitieverhouding.

De cijfers die u in de Commissie naar voren hebt gebracht geven ons meer inzicht dan de kassituatie op einde van vorig jaar. Het is nu ook duidelijk dat de thesaurietoestand op het einde van 1989 duidelijk werd gemanipuleerd om de schijn hoog te houden.

De definitieve cijfers leren ons dat er, inzake de middelen, weinig verschil is tussen de schatkistoestand einde december 1989 en einde april 1990. Er is slechts een verschil van 2,4 miljard. Er was einde december 329,8 miljard in kas en 332,2 miljard op het einde van april 1990. Alle middelen waren al geboekt in december 1989. Er is wel een groot verschil voor de uitgaven. Er waren slechts 315 miljard uitgaven einde december tegenover 345,7 miljard geraamde uitgaven, wat een verschil van 30,7 miljard betekent.

Bijna alle inkomsten waren al in de schatkist, maar méér dan 30 miljard betalingen heeft men vooruit geschoven naar 1990. Het gevolg hiervan is dus geen overschot in 1989, maar een tekort van 13,5 miljard. U zegt dan

Denys

dat in 1989 onder het natuurlijk tekort van 20 miljard blijft maar u weet zeer goed dat volgens de nationale thesaurie het natuurlijk tekort 12,5 miljard mocht zijn, en geen 20 miljard zoals u had beweerd bij de opmaak van de begroting.

Met uw 13,5 miljard zit u lichtjes boven het toegelaten natuurlijk tekort zoals bepaald door de Hoge Raad voor Financiën en dat hebt u slechts kunnen bereiken door een aantal ordonnanceringsom te zetten in vastleggingen die onze volgende begrotingsjaren zullen bezwaren.

Ik wil daar niet te zwaar aan tillen, ware het niet dat u daar voor de toekomst te weinig conclusies uit trekt.

Tijdens deze beperkte begrotingscontrole neemt u opnieuw beleidsbeslissingen die naar de toekomst toe 7,5 miljard nieuwe uitgaven met zich brengen, maar die slechts voor 5 miljard worden gecompenseerd. Bij die beperkte aanpak tijdens deze begrotingscontrole stijgt het tekort opnieuw met 2,5 miljard door het systeem van de vastleggingen.

De begrotingscontrole is een neutrale operatie voor het dienstjaar 1990 zelf, maar is dit niet wat de vastleggingen voor de komende jaren betreft.

We spreken dan nog niet over andere beleidsbeslissingen die quasi nog niet zijn verrekend in de begrotingscontrole, maar waar de Vlaamse Executieve zich reeds zwaar heeft geëngageerd, in verband met de bijkomende middelen voor het openbaar ambt. Van november 1990 af tot en met 1993 wordt een verhoging voorzien van 3 x 2 ten honderd. Dit wil zeggen dat wij in 1993 zullen 12 miljard meer uitgeven, alleen al voor het personeel van de Vlaamse overheid. Dus op basis van dezelfde uitgavenmechanismen wordt nu vastgelegd dat er in 1993 12 miljard meer wordt uitgegeven zonder enige compensatie.

De noodklok van de SERV over de Vlaamse begroting is dan ook terecht. Het is uiteindelijk de bevestiging van wat de PVV-fractie nu al

geruime tijd zegt : als de Vlaamse Regering geen beleidskeuzen maakt waar aan de ene kant wordt gespaard, wat aan de andere kant meer wordt uitgegeven, krijgen wij — ondanks onze bonussen uit de financieringswet — een Vlaamse rentesneeuwbal.

In het jaar 2000 zou het jaarlijks tekort oplopen tot 70 miljard en op dat moment zal het Vlaamse Gewest een schuld meeslepen van 642 miljard, wat ongeveer gelijk is aan het totale begrotingsbedrag voor dit jaar. De interne SERV-nota leert ons ook dat, om dit te vermijden, de uitgavenstijging — buiten de inflatie — niet hoger mag zijn dan 1,25 ten honderd. Dat is reeds méér de begrotingsnorm. De SERV is dus zeer tolerant. De nationale begrotingsnorm daarentegen bepaalt dat de uitgaven niet meer mogen stijgen dan het ritme van de inflatie. Wij stellen vast dat het tekort op uw begroting hoger is dan deze 1,25 ten honderd, het tekort bedraagt 1,8 ten honderd. Dit wordt bevestigd door de cijfers van de begrotingscontrole.

Ik weet dat deze interne SERV-nota doelbewust naar de pers is doorgespeeld. ABVV-topman Robert Voorhamme ziet in deze nota het middel om het Vlaams front inzake de strijd tegen de compensatiepolitiek te doorbreken. In de traditionele lijn van de consumptiepolitiek van de socialistische vakbond denkt hij niet aan saneren of besparen. Er moet méér geld komen en hiermee wordt volledig in de kaart gespeeld van de Franstalige Gemeenschap, die nooit gesaneerd heeft in het onderwijs en ook niet wil saneren.

In een vorig debat over de compensatiepolitiek, bleef het Vlaams anti-wa-felijzerfront op politiek vlak bestaan, maar ik ben ervan overtuigd dat dit slechts kan standhouden als wij ons begrotingsbeleid de begrotingsorthodoxie herstellen. Anders zal de verleiding van de Voorhammes en andere big spenders een politiek verlengstuk krijgen. De politici die blijven potverteren zullen de eigen Vlaamse noden en behoeften uitspelen als troefkaart. Dat men prioriteiten kan leggen in die noden en behoeften, dat men kan saneren en be-

sparen, daar hebben vele politici geen oren naar. Zij spreken alleen over nieuwe noden en behoeften, maar niet over een vermindering van bestaande noden en behoeften. Dat deze de bovenhand schijnen te halen in de Vlaamse Regering wordt door dit bijblad bewezen : de stijging van de uitgaven is groter dan het inflatieritme ; de stijging is groter dan 1,25 ten honderd norm van de SERV, die zeer tolerant is ; het is 1,8 ten honderd — buiten inflatieritme — zonder rekening te houden met de vastleggingen voor de komende jaren.

De verslaggever heeft doen opmerken dat dit voor de toekomst zware gevolgen kan hebben en ik moet hem bijtreden. Twee jaar lang stonden wij alleen met onze kritiek. Nu krijgen wij steun uit onverwachte hoek : de SERV. Degenen die verder dit begrotingsbeleid ongewijzigd blijven steunen, worden dus medeplichtig aan het vormen van een Vlaamse rentesneeuwbal.

Omdat de PVV dit niet op zijn geweten wil hebben zullen wij tegen dit ontwerp stemmen. **(Applaus bij de pJQ7)**

De Voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, collega's, het verheugt mij even het woord te kunnen nemen bij de aanpassing van de begroting 1990. De begrotingscontrole is hier een paar maand geleden reeds aan bod geweest en werd toen uitvoerig besproken. Ik was toen zo vrij nogal gedetailleerd in te gaan op de voorgestelde wijzigingen zodat ik mij vandaag kan beperken tot het verwijzen naar wat vroeger werd gezegd.

Ik zou willen uitweiden over drie punten : ten eerste, zoals vandaag duidelijk blijkt, gaat het om een beheerste begroting voor 1990 ; ten tweede, een paar positieve punten en ten derde, de vooruitzichten voor 1991, waarbij ik iets fundamenteeler wil ingaan op de budgettaire strategieën, specifiek voor de Vlaamse Gemeenschap.

Van Hooland

Het mag nog eens worden onderstreept dat wij in de Vlaamse Gemeenschap erin slagen een beheerst begrotingsbeleid te voeren. Wij zijn gestart met een aanvaard tekort van 28,8 miljard voor 1990, namelijk 377,9 miljard uitgaven en 349,1 miljard inkomsten. Vandaag houden we het bij 380,1 miljard uitgaven tegenover 351,3 miljard inkomsten, de laatste wijziging van 120 miljoen niet te na gesproken. Het gaat hier echter niet enkel over een verschil van 2,2 miljard, maar in feite legt de Vlaamse Gemeenschap een gecorrigeerd beleid voor ten-beloepe van ruim 10 miljard, wat natuurlijk een ander beeld geeft van de totale wijziging in de beleidsvoering als zodanig.

Er werd reeds gezegd waarom deze wijzigingen noodzakelijk zijn. De begrotingscontrole heeft het hoofd moeten bieden aan evidente ontwikkelingen en ook heeft de Vlaamse Executieve bepaalde beslissingen moeten nemen, bijvoorbeeld ingevolge de stormschade.



VU-Senator R. Van Hooland op de tribune

Alhoewel er sprake is van een beheerst begrotingsbeleid, wil ik toch aanstippen dat de Vlaamse Gemeenschap wat krap zit aan ontvangstenzijde.

De heer A. Denys : Inderdaad.

De heer R. Van Hooland : Dat wil niet zeggen dat we vastzitten.

De heer A. Denys : En het kijk- en luistergeld ?

De heer R. Van Hooland : Ik heb het niet over het kijk- en luistergeld. Dat is een heel andere discussie, die ik bij een andere gelegenheid graag met u wil voeren.

Ik zeg dat wij in de Vlaamse Gemeenschap relatief krap zitten aan ontvangstenzijde, onder meer ingevolge de financieringswet. Wij beschikken dus niet over de gewenste beleidsruimte en wij weten bovendien dat de reële toename van de personenbelasting en de BTW, ten gevolge van de economische activiteit en de Vlaamse inspanningen, in belangrijke mate naar de nationale schatkist gaat. Dat is en blijft voorlopig zo, met de gevolgen die we kennen.

Ik heb nog een paar positieve elementen. Ik heb reeds gezegd dat het begrotingsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap een voorzichtig beleid is. Er zitten misschien meer mogelijkheden in, maar wij gaan nogal voorzichtig realistisch te werk.

Positief is, ten eerste, de thesaurietoestand. Wij hebben nog geen eigen thesaurie — dat zal pas gebeuren vanaf 1 januari 1991 — maar wij weten toch waar wij op dat vlak aan toe zijn in Vlaanderen. Begin 1990 was er een positief saldo van 24,3 miljard in plaats van een geraamd tekort van 20,7 miljard.

Een tweede positief punt is dat wij, ondanks onze beperkte budgettaire ruimte, oog hebben en moeten hebben voor een vooruitstrevend Vlaams personeelsbeleid. Wij weten allen waar wij aan toe zijn. Thans hebben wij een prospectief remuneratiebeleid voor ogen voor de Vlaamse ambtenaren en het onderwijs in Vlaanderen. De heer Denys heeft er trou-

wens naar verwezen. Het gaat om een driejarenprogramma dat uiteraard geld zal kosten. Ook de heer Denys heeft ons het cijfer voor 1993 voorgerekend. Indien men dit beleid echter belangrijk vindt moet men er ook in investeren.

Het belangrijkste is niet alleen dat het hier gaat over een terechte financiële herwaardering van het Vlaams autonoom openbaar ambt en van de onderwijssector, maar de Executieve heeft er eveneens aan toegevoegd dat tegelijk een kwalitatieve verbetering van de dienstverlening, via een modern personeelsbeleid en een grotere ambtenarenmobiliteit in Vlaanderen moet tot stand komen. Dat is goed denkbaar. Wij moeten bijgevolg voorzichtig zijn wat het prijskaartje van het personeelsbeleid betreft.

Bijgevolg is het mogelijk dat er minder zal moeten worden betaald dan het cijfer naar voren gebracht door de heer Denys, indien wij er in slagen door een modern geïntegreerd personeelsbeleid dezelfde dienstverlening te verzekeren met, in bepaalde sectoren, minder personeel. Ik spreek hier niet van ontslagen of afvloeiingen van personeel.

De heer A. Denys : Collega, de door mij geciteerde cijfers heb ik niet uitgevonden, maar zijn vermeld in het verslag van de Commissie met name 12 miljard in 1993. Ik ben het met u eens dat, dit gekoppeld aan een betere kwaliteit van de dienstverlening, verantwoord kan zijn.

Vindt u echter niet dat, op een ogenblik dat men een beslissing neemt voor de toekomst, er ook moet worden onderstreept dat wij bereid zijn een inspanning te leveren, maar dat daarbij ook moet worden aangeduid waar de compensatie ligt. Inderdaad men engageert hier de Vlaamse Regering voor de toekomst. Dat is het probleem. Men kan een keuze maken — en ik sta zelfs achter die keuze — maar men mag dit niet doen zonder tegelijk aan te duiden waar men de compensatie zal halen. Indien men dit niet doet schuift men de problemen voor zich uit en dan krijgt men de Vlaamse rentesnieuwbal, zoals de SERV-nota stelt.

De heer R. Van Hooland : Theoretisch is dit verdedigbaar. Ik zal er in mijn derde punt even op ingaan.

Mijnheer Denys, op dat ogenblik spreken wij over een **meerjarenprogramming** en een **meerjarenbegroting**, waar ook de SERV voor pleit. Wij zijn daar echter niet aan toe. Ik zal daar straks enkele woorden aan wijden. Wat de Vlaamse Executieve en de bevoegde Ministers daarmee zullen doen, is een ander punt ; daar kan ik vanzelfsprekend niet veel over zeggen.

Ik herhaal, wij hebben gekozen voor een budgettaire ruimte inzake een vooruitstrevend personeelsbeleid in Vlaanderen, onder meer een nooit gezien remuneratiebeleid. De overheid doet zich in Vlaanderen voor als een goed werkgever. Daarbij komt dat wij op de drempel staan van een administratieve herstructurering van de Vlaamse administratie. Ter zake wens ik het volgende te stellen : ten eerste, de administratieve herstructurering is niet alleen belangrijk ; zij is een strategische operatie voor de goede werking van de Vlaamse Gemeenschap in de toekomst. Ten tweede, het gaat hier om een domein waarin, vanaf 1990, zal moeten worden geïnvesteerd. Ik herhaal wat ik een paar maanden geleden reeds heb gezegd : ik mis hier een paar investeringen die het mogelijk moeten maken de nieuwe Vlaamse administratieve structuren te laten functioneren, zoals wij ze thans hebben uitgetekend. Er zal een inspanning moeten worden geleverd opdat deze nieuwe structuren degelijk zouden functioneren.

Ook wat betreft de milieusector zouden wij extra inspanningen moeten leveren. Ik heb dit reeds gezegd, maar ik herhaal het omdat ik ter zake niet veel veranderingen merk. Wij volgen een gevaarlijke politiek. Inderdaad, 1995 nadert snel, wij hebben een ambitieus plan voor de vrijwaring van het milieu, maar wij hebben er geen extra middelen voorzien. Ik denk bijvoorbeeld aan de subsidiëring van de gemeenteprojecten wat betreft de waterzuivering.

Wij staan dichtbij het opstellen van de begroting 1991. Wij kunnen zeker

doorgaan op basis van wat er nu bestaat. Toch wil ik verwijzen naar de waarschuwing van de SERV om ons beleid en vooral ons begrotingsbeleid enigszins aan te passen. De SERV vraagt meer aandacht te besteden aan de ombuiging van het beleid om bijvoorbeeld meer ruimte te scheppen in andere domeinen voor **prioritaire uitgaven** en bestedingen. Ik wil vandaag ook beklemtonen dat de SERV ons oproept tot het houden van een groot maatschappelijk debat. Ik kijk uit naar de dag dat wij in deze Vlaamse Raad een groot debat kunnen houden — ten gronde — over de rol van de Vlaamse Gemeenschap en de wijze waarop zij en haar diensten die rol de komende jaren kunnen vervullen.

Daarbij aansluitend wens ik te onderstrepen dat wij dringend toe zijn aan een andere begrotingsstrategie. Wij spreken vandaag veel te veel over cijfers en verschuivingen. Achter die cijfers zitten echter grote **beleidsopties**, waaraan wij voor de toekomst meer belang moeten hechten. Er moet aan de beleidsopties niet zo maar een beetje worden gesleuteld ; dat betekent links een beetje ontvetten en rechts een beetje bijvoegen. Dat is begrotingscontrole in de enge zin van het woord. Ik pleit voor meer herwaardering en heroverweging ten gronde, zijnde de combinatie van de sleutelstrategie en de herwaardering van het beleid.

Wanneer wij een groot maatschappelijk debat zullen houden over de rol van de Vlaamse Gemeenschap en de wijze waarop zij zal functioneren en wanneer wij zullen kiezen voor een andere begrotingsstrategie en een herwaardering ten gronde, dan moeten wij kunnen beschikken over een Vlaams openbaar ambt dat in staat is die nieuwe aanpak met een andere visie en met veel verbeelding te ondersteunen. Dat missen wij vandaag.

Wat mij ook bekommert is dat wij geen timing kunnen voorleggen om die gigantische strategische operatie in verband met de administratieve herstructurering van de Vlaamse Gemeenschap te realiseren. Dit lijkt mij een zeer delicaat punt. Misschien is

er wel ergens een timing vooropgesteld, maar niemand kan hem meedelen.

Ter zake heb ik ook reeds en tevergeefs informatie gevraagd aan de Bijzondere Commissaris in de hoorzitting die daarvoor speciaal is georganiseerd geworden.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik meen dat wij al onze zorg zullen moeten besteden aan het goed functioneren van ons nieuw Vlaams administratief apparaat. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in de eerste plaats dank ik de verslaggevers, de heren Deprez en De Bremaeker, voor hun uitstekend schriftelijk verslag en de mondelinge toelichting die zij hierbij kort en bondig hebben gegeven.

Wat de middelen betreft, wil ik de aandacht van de Vlaamse Raad op hiernavolgende ontwikkeling vestigen. Onze middelen zijn in hoofdzaak bepaald in functie van het **uitgavenschema** van 1989. Op dit bedrag werden de basisbedragen berekend en in functie van dit bedrag worden de middelen aan de Gemeenschappen overgedragen.

De gewestelijke belastingen zullen geleidelijk integraal aan de Gemeenschappen en de Gewesten toekomen. Deze belastingen komen in aanmerking voor ristoring, al dan niet voor het volledige bedrag. Inderdaad, de kleine belastingen worden voor honderd ten honderd geristorneerd. Wat de „grotere” belastingen betreft, onder meer het kijk- en lustergeld, de registratierechten en de verkeersbelasting, gebeurt zulks naargelang de uitbreiding van de bevoegdheden. Hierbij wil ik opmerken dat in de te ristorneren belastingen het element van de **fiscal technology** speelt. Ik zal dit principe in het kort uitleggen.

De registratierechten geven vooralsnog een stijging van de ontvangsten te zien. Dit geldt niet voor het hele

Geens

land en wellicht zal dit in de toekomst ook niet zo blijven niettegenstaande iedereen weet dat de onroerende markt aanzienlijk in expansie is, niet alleen wat het aantal verhandelingen betreft, maar ook inzake de bedragen waarop deze verhandelingen betrekking hebben.

De gewone registratierechten bedragen 12,5 ten honderd, terwijl de inbreng in de vennootschappen 0,5 ten honderd bedraagt. Wat gebeurt nu. Meer en meer overdrachten die gebeuren om professionele redenen, maar ook andere, worden verricht via inbreng in vennootschappen. Met andere woorden, er is geen verlaging van de fiscale basis maar er is wel een verlaging van de heffing, met name van de aanslag.

De heer A. Denys : Ik had dus gelijk toen ik enkele maanden geleden heb gezegd dat u ter zake veel te optimistisch was.

Minister G. Geens : Mijnheer Denys, u moet niet alles stellen in termen van gelijk hebben of gelijk krijgen, maar indien u dat genoeg doet, geef ik dat toe.

Ik stel enkel een gedragswijziging van de belastingsplichtige vast, met het gevolg dat de opbrengst van de belasting — dus niet de basis — vermindert.

Hetzelfde geldt voor de successierechten, die volledig naar de Gewesten werden overgeheveld. De toekomstige erflaters treden als belastingplichtigen op een andere manier naar voren. Immers, veel goederen worden bij leven overgedragen, waarvan na een bepaalde tijd in hoofdve van de erfgenamen geen sporen meer overblijven. Dat heeft een vermindering tot gevolg van de belastbare basis en niet van het tarief, maar het resultaat is hetzelfde, aangezien de belastingopbrengst structureel vermindert. Deze zaken hebben een onmiddellijk effect op de inkomsten van de Gewesten.

Bovendien gebeurt de inning van deze belasting door de nationale administratie. Ik heb steeds gepleit voor

een inning door de gewestelijke administratie, vooral van deze belastingen, die volledig worden geristoreerd. Ik denk niet dat de Vlamingen met genoeg belastingen betalen wanneer zij weten dat die uitsluitend naar de Vlaamse Gemeenschap of naar het Vlaamse Gewest zouden gaan. Dat is geen element tot motivering maar de belastinginner heeft er wel.

Wanneer de Minister van Financiën op het nationale vlak bij de inning van de registratierechten of van de successierechten geen voordeel heeft en nalaat deze nauwkeurig te controleren zal er geen kentering komen. Daaruit volgt dat op het gewijzigd gedrag van de belastingbetalers geen enkele reactie volgt van degene die de belasting int. Hetzelfde geldt voor de personenbelasting. Immers, een gedeelte van de personenbelasting wordt nu toegewezen volgens de referentie van de basisbedragen van de financieringswet en niet volgens het systeem van de financiële opbrengst. Dat is het overgangsregime dat in het jaar 2000 een einde neemt.

Een geleidelijk transfer van een aantal inkomens wordt onderworpen aan de personenbelasting naar analogie met het stelsel van de vennootschapsbelasting. Het tarief van de vennootschapsbelasting verschilt aanzienlijk en ligt bovendien lager dan het gemiddeld tarief van de personenbelasting. In een aantal gevallen komt dat zeer duidelijk tot uiting, omdat het tarief van de vennootschapsbelasting steeds meer indicatief wordt door de toekenning van belangrijke fiscale verminderingen. Een aantal belastingplichtigen rechten vennootschappen op. Daardoor versmalt de basis van de personenbelasting en vergroot de basis van de **vennootschapsbelasting**. De vennootschapsbelasting komt niet in aanmerking voor de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. De opbrengst van de vennootschapsbelasting is niettemin kleiner omdat er een lager tarief wordt toegepast. Wanneer deze evolutie zich voortzet, is het mogelijk dat in het jaar 2000 de helft van de huidige belastingplichtigen niet meer valt in het stelsel van de personenbelasting, maar in dit van de **vennoot-**

schapsbelasting. Daardoor zullen de transfers naar de Gemeenschappen en Gewesten verminderen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, wat u zegt is juist, maar die fiscale technologie van ontwijking is niet nieuw. Waarom hebt u bij het opstellen van de begroting de raming van het bedrag van de registratierechten met 30 ten honderd verhoogd en nog anderhalf miljard frank extra bijgeteld ?

Bij de bespreking van de begroting wees ik op het verdacht optimisme. U deed immers de begrotingscontrole sluiten door een verhoging van de raming van de registratierechten. Twee maanden later stelt u vast dat er een fiscale technologie bestaat om de meeropbrengst van de registratierechten te ontwijken. Ik vind het verdacht dat u dit nu pas meedeelt.

Minister G. Geens : Mijnheer Denys, er is geen enkele contradictie in hetgeen ik nu zeg en de inkomsten van de Vlaamse Gemeenschap. Bij de bespreking van de begroting zei u dat de inkomsten voor 1989 goed waren geraamd en gerealiseerd. Volgens u waren ook de inkomsten voor 1990 goed geraamd.

De opbrengst van de registratierechten was de enige verhoging van betekenis die in aanmerking werd genomen. Deze is gebaseerd op de raming van de registratierechten van de nationale Minister van Financiën. Deze cijfers zijn juist, zelfs wanneer de ontwikkeling die u zojuist hebt geschetst, zich voortzet. Immers, wanneer alle overdrachten van onroerende goederen worden belast met het normale tarief, dan zou de opbrengst aanzienlijk hoger zijn. De groei van de inkomsten wordt afgeremd doordat een aantal belastingplichtigen overschakelen van het stelsel van de personenbelasting naar het stelsel van de vennootschapsbelasting.

Ik handhaaf de oorspronkelijke redering voor de drie domeinen, vooral op halflange of lange termijn.

Ik heb alleen willen waarschuwen voor een verschrompeling van de belastingbasis. Dit kan worden **voorko-**

Geens

men door de gewestelijke instanties zelf de registratie- en successierechten te laten innen. Dit is technisch perfect mogelijk. Een aantal basiselementen van de registratie- en successierechten ressorteren onder de gewestelijke bevoegdheid. De registratierechten staan immers in nauw verband met ruimtelijke ordening, de huisvestingspolitiek en dergelijke. De activiteiten van het Bestuur van Registratie en Domeinen kunnen ook zonder problemen worden geregionaliseerd. Daar is geen enkel probleem, te meer omdat die soort belasting vrijwel niets te maken heeft met de andere.

De heren Deprez en De Bremeaeker hebben gezegd dat het tekort iets groter is dan uit de stukken blijkt. De ingeschreven 120 miljoen zal ook aanleiding geven tot overeenkomstige betalingen ingevolge het feit dat ons onroerend patrimonium massaal is vergroot door de overdracht van een groot aantal administratieve gebouwen waarop nog een aantal lasten drukken, lasten die volgens een bepaald schema zullen worden afbetaald.

De heer Denys is ingegaan op het dispuut van de Executieve met de nationale Regering over beweringen van Minister Schiltz. Dat kan zonder problemen ook hierin deze zaal worden besproken, maar dan moet de heer Denys zich richten tot andere, maar nationale Ministers.

Ik stel echter vast dat de heer Denys volledig akkoord gaat met de door mij gevolgde redenering. Op de begroting 1989 waarvan het oorspronkelijk tekort was geraamd op 20,7 miljard, is het reëel tekort slechts 13,5 miljard. Enkele maanden geleden had ik dit bedrag hier geraamd op 13,2 miljard, hetzij een verschil van slechts 300 miljoen.

Voor 1990 ga ik ervan uit dat het in de begroting vermelde tekort 27,7 miljard zal worden gehaald. Ik heb alle indicaties, ook vanuit de thesaurie, dat wij dit bedrag niet zullen overschrijden. De vraag is nu echter, dat hebben zowel de heer Denys als de heer Van Hooland opgeworpen,

quid naar de toekomst, waarbij een belangrijk element is wat er gaat gebeuren met het openbaar ambt.

De heer A. Denys : Er is de SERV-nota.

Minister G. Geens : Voor het geheel van het openbaar ambt van de Vlaamse Gemeenschap staan er meer ambtenaren op de loonlijsten dan op die van de nationale overheid. Dat is uiterst belangrijk. De Vlaamse Gemeenschap is in de overheidssector veruit de grootste werkgever als gevolg van het feit dat alle in welke vorm ook betaalde leerkrachten op haar begroting staan ingeschreven. En dan spreek ik nog niet over onze administratie of onze instellingen van openbaar nut die ingevolge de overdracht van bevoegdheden aanzienlijk werden uitgebreid.

Zoals de heer Van Hooland heeft gesuggereerd moeten wij — en daarover gaat iedereen akkoord — onze eigen mensen valoriseren. Mijnheer Denys, ik heb tekstueel opgeschreven dat u achter die keuze staat. Aan de valorisatie van ons overheidspersoneel in welk verband ook, zijn twee facetten verbonden : het financiële statuut en de mogelijkheden om carrière te maken in de administratie. De Vlaamse overheid moet zich in dit opzicht als een fatsoenlijke werkgever gedragen. Zij moet haar werknemers respecteren en hen promotiekansen bieden. Daarnaast moet zij ook aandacht hebben voor de aan de bevolking te verstrekken dienstverlening.

Zoals gezegd zullen wij op een termijn van drie jaar onze voornemens uitvoeren zodanig dat de verhoging van de globale loonmassa die op 2 april 1990 in de begroting werd ingeschreven, met 6 procent, tegen 1993 een feit is. Het is fout wanneer men daaruit zou afleiden dat de individuele ambtenaar 6 procent loonsverhoging op drie jaar zou krijgen. De redenen daartoe zijn de volgende.

De verhoging van de globale loonmassa met 6 procent gespreid over drie jaar zal telkens ingaan op 1 november van achtereenvolgens 1990, 1991, 1992 om ten slotte op kruissnelheid te zijn in 1993.

Er zijn echter een aantal anomalieën in de administratie. Die zijn trouwens in de sector onderwijs reeds lang tot uiting gekomen. Zo kan de vraag worden gesteld wat de bestemming is van de afgestudeerden aan het HOBU, het hoger onderwijs buiten de universiteit. In een aantal gevallen komt dat diploma niet in aanmerking voor een loopbaan bij de overheid, noch wat aanwervingsmogelijkheden noch wat bezoldigingen betreft. Nochtans reiken dergelijke onderwijsinrichtingen erkende diploma's uit wat een weerslag op de capaciteit van de drager van het diploma heeft. In de overheid kan hij daardoor taken met méér verantwoordelijkheid aan dan degene met een opleiding in het lager of hoger secundair onderwijs.

Samen met de overheidsvakbonden hebben wij een lijst opgesteld van de anomalieën. Uit de onderhandelingen is gebleken dat wij deze moeten verhelpen. De uitgaven verbonden aan een oplossing ervan zullen worden afgetrokken van het globale bedrag dat werd bestemd voor de 6 procent stijging.

Het debat over de anomalieën moet nu tijdens de globale onderhandelingen worden gevoerd omdat wij nu op het punt staan om onze administratie helemaal uit te bouwen en een bepaalde structuur te geven. Deze anomalieën moeten dus nu worden geregeld. Zij mogen niet blijven aanslepen. In bepaalde gevallen gaat het over zaken die zeker niet mogen worden voortgezet.

Ten tweede, wanneer er intersectoriële akkoorden komen, tussen de centrale staat en de verschillende deelstaten samen, met betrekking tot het overheidspersoneel — in de ruimst mogelijke zin — dan moet daarop tweemaal één ten honderd van deze zes ten honderd worden aangerekend. Indien er dus een intersectorieel akkoord komt waarbij, bijvoorbeeld, twee ten honderd loonsverhoging voor de volgende jaren zou worden toegekend, dan wordt daarvan één ten honderd verrekend. Wij hebben dit gedaan.

Ten derde willen wij ook voor één ten honderd, op jaarbasis, tegenpres-

Geens

taties van de betrokkenen zelf. De lijst wordt momenteel door de regeringsdelegatie opgesteld. Een voorbeeld daarvan is : wat met het aantal effectieven ? Men kan er niet aan ontsnappen door te zeggen dat er bij de Staat te veel volk werkt. In zijn algemeenheid zal dit misschien wel enige waarheid bevatten. In bepaalde diensten echter is er een manifeste onderbezetting terwijl in een aantal andere diensten er een duidelijke overbezetting van personeel is. Bijgevolg zullen wij de horizontale mobiliteit invoeren en dit op maximale wijze. Men komt in de Vlaamse administratie en men kan overstappen naar een andere wanneer daar mogelijkheid toe is of wanneer wij vinden dat bepaalde overdrachten moeten plaats vinden.

Ik denk bijvoorbeeld aan de Schoolfondsen en onder meer aan het Fonds voor het Bouwen van Onderwijsinstellingen. Daar is duidelijk een overbezetting van personeel, te meer daar de kredieten sinds enkele jaren aan het verminderen zijn. In het ontwerp van het lentedecreet krijgt dit Fonds een bedrag dat decretaal is vastgelegd. Dat is echter niet te vergelijken met de grote investeringsbedragen die enkele jaren geleden nog golden, integendeel. Bijgevolg is er daar personeel dat in andere diensten kan worden ingezet, dus daar waar wij mensen nodig hebben. In het kader van de nieuwe structuur van onze eigen administratie kunnen wij vanuit bepaalde parastatalen een aantal overdrachten van personeel doen. Personeel dat controles uitvoert moet rechtstreeks afhangen van de politieke overheid en niet van een Raad van Beheer van een parastatale. De controle op de burger, op de ondernemingen enzovoort, is in de eerste plaats een overheidsopdracht en bijgevolg moet dit gebeuren door ambtenaren van het bestuur.

De heer R. Van Hooland : Zoals OVAM bijvoorbeeld.

Minister G. Geens : Dat is het. Ik heb mij niet gewaagd aan een voorbeeld maar u ziet in welke richting ik ga. Er zijn ook nog andere dingen. Wat bijvoorbeeld met de individuele

produktiviteit van de ambtenaren ? Ook dat is een bezorgdheid die de overheid als overheid moet hebben en die trouwens ook door de gemeenschap wordt gevraagd. De burgers moeten door de administratie op een behoorlijke wijze worden bediend. Het is onze plicht daarvoor te zorgen. Dit alles maakt deel uit van het globale pakket. Daartoe behoort natuurlijk de nieuwe aanpak van de administratie en dit op een meer moderne wijze. Bovendien is het een unieke gelegenheid. Men kan dit niet met een lopende administratie. Dat is uiterst moeilijk. Wil u iets vernieuwen, dan moet u beginnen met daarnaast structuren te hermaken. Dat is de filosofie.

Wij zullen dus, mijnheer Denys, onze prioriteiten moeten bepalen. Welnu, dit is een prioriteit, met name een administratie vormen die functioneert. Dit gebeurt niet alleen door een verhoging van de bezoldiging waarvan trouwens iedereen erkent — ook u — dat ze nodig is. Dit moet echter deel uitmaken van een globale aanpak waarvan ik u de juiste context heb beschreven.

Wij moeten dit als prioriteit aanhouden, maar de compensaties — en dit heb ik van bij het begin van de onderhandelingen gezegd — moeten even hard zijn als de toezeggingen voor de verbetering van de bezoldiging. Voor mij is er absoluut geen verschil tussen het dwingend karakter van beiden. Die onderhandelingen worden voortgezet en ik hoop dat ze binnenkort kunnen worden afgesloten, maar dan over een geheel, want alle aspecten zijn voor mij even essentieel, al weet ik dat dit voor de syndicaten niet zo is.

De SERV zou de noodklok hebben geluid. Zoals u weet moet de SERV krachtens een decreet elk jaar advies uitbrengen over het begrotingsbeleid, niet over de begroting. De begroting is de zaak van het Parlement, eigenlijk zijn allereerste opdracht. Het Parlement moet de door de uitvoerende macht voorgelegde begroting controleren en sanctioneren. De SERV is momenteel bezig met de voorbereiding van zijn advies. In zijn diensten worden allerlei berekenin-

gen gemaakt, onder meer over de toekomstige ontwikkeling van de uitgaven. Het is één van deze studionota's die is uitgelekt en ik heb zelfs sterke aanwijzingen dat het om een gewild lek gaat. Mijnheer Denys, ik maak mij overigens niet druk over lekken in de kranten. Er zijn er bij de vleet.

De heer A. Denys : Dit is geen geheim lek.

Minister G. Geens : Ik heb afgeleerd van tegen elk lek met veel omhaal te reageren.

De heer A. Denys : De heer Voorhamme heeft zelf toegegeven dat dit lek naar buiten is gebracht. Bovendien gaat het hier niet om één van de studies van de SERV, maar wel om de ontwerp-nota over de begroting. Mijnheer de Minister, dit soort lek kan u niet zomaar over u heen laten gaan. Aan de vooravond van de opmaak van de begroting 1991 toont de SERV aan dat de uitgaven stijgen met 1,8 procent, dat is meer dan de SERV-norm van 1,25 procent en dat is veel meer dan de nationale begrotingsnorm die in geen stijging buiten inflatie voorziet. Tot nog toe heb ik van u, mijnheer de Minister, niet gehoord hoe u die stijging zult proberen tegen te gaan.

Minister G. Geens : De SERV baseert zijn vooruitzichten op een aantal hypothesen die politiek neutraal zijn. De Regering daarentegen werkt op basis van parameters en bepaalt bij de opmaak van de begroting welke beleidlijnen ze willen volgen. Er is zeker geen sprake van dat wij het advies van de SERV naast ons zouden leggen. Dat hebben wij nooit gedaan. De SERV bestaat al enkele jaren. Ik heb overigens zelf het decreet destijds ingediend. Eén van de belangrijkste opdrachten van de SERV is het voorleggen van het advies over het begrotingsbeleid. Zowel mijn voorganger, de heer Waltniel, als ikzelf hebben dat advies altijd ernstig genomen. Soms hebben wij zelfs elementen van dat advies in onze beslissingen verwerkt. Niemand kan dit ontkennen.

Begin volgende week beginnen wij met het bilateraal overleg op kabi-

Geens

netsniveau over de begroting 1991 en wij hopen dit vóór het reces te kunnen afronden en de begroting ook nog er vóór te kunnen indienen zodat ze in september kan worden besproken. Ieder element dat kan bijdragen tot een objectief begrotingsdebat is welkom, in de allereerste plaats het advies van de SERV dat aan de hand van de voorbereidende stukken zal worden geformuleerd en waarover wij tijdig zullen kunnen beschikken.

In de begrotingsinstructies voor het opmaken van de begroting 1991 zijn de elementen die ons fundamenteel zullen inspireren bij het overleg over de voorstellen van de Ministers duidelijk verwerkt, tot en met wijzigingen aan bestaande regelingen die, naargelang zij decretale of geen decretale regelingen zijn, zoals verleden jaar, in het programmadecreet zullen worden opgenomen.

Ik begrijp uw ongerustheid niet, mijnheer Denys, wanneer u zich beroept op al of niet gemeente lekken. Dat is uw aangelegenheid. Dat is voor mij geen argument. Het zwaartepunt van de besprekingen van de begroting 1991 moet worden gelegd, eerst bij de Vlaamse Regering en nadien bij de Vlaamse Raad.

In verband met het bijblad voor 1990 onderstreep ik dat het tekort andermaal gelijk is gebleven, uitgezonderd een verhoging met 120 miljoen waar echter een miljarden-transfer van patrimonium tegenover staat. Wij beschikken uiteraard niet over een verlies- en winstrekening en nog veel minder over een vermogensrekening. Wij moeten daar later toe komen. Het is evident dat, wanneer het patrimonium aangroeit, ook de uitgaven verhogen. In dit geval gaat het echter maar om een fractie van die aangroei.

De correcties zowel aan de min- of meerkant van de uitgaven, maar met een zero resultaat, zijn het gevolg van de gewijzigde ontwikkelingen en van bepaalde prioriteiten die de Vlaamse Regering heeft aanvaard en waarvan er een aantal door de Vlaamse Raad werden voorgesteld. Dat is coherent en bijgevolg blijven wij de budgettai-

re lijn die door de Executieve werd vastgesteld, trouw volgen. Wij zullen dat ook doen in verband met de begrotingen van de volgende jaren. Dat gebeurt altijd in het perspectief dat wij tussen budgettaire klemmen zitten met enerzijds de financieringswet — het enige wat wij kunnen doen is een beroep doen op de kapitaalmarkt — en anderzijds de absolute noodzaak geen sneeuwbaaleffect op gang te brengen.

In verband met het beheer van de overheidsfinanciën van de Vlaamse Regering zal ik over enkele dagen het dossier kunnen voorleggen over de organisatie van onze eigen thesaurie. Dat houdt in — dat zal de heer Denys veel genoegen doen — dat wij vanaf één januari 1991 volledig onze eigen thesaurie beheren en ook zelf zorgen voor de financiering van de Vlaamse schatkist. Dat is een enorme vooruitgang. Vanaf dat ogenblik zullen er ook geen discussies meer zijn over wat het gedeelte is van de ene of de andere overheid in het globaal te financieren tekort, over de eindresultaten van de begrotingen enzovoort. Vanaf dat ogenblik zullen de problemen in de grootste sereniteit kunnen worden besproken.

De strikte budgettaire orthodoxie zal aan de grondslag blijven liggen, niettegenstaande al de vragen van de gemeenschap voor overheidsmiddelen. Dat is niet mogelijk, niettegenstaande een soort euforie die misschien in bepaalde hoofden bestaat — sommigen denken dat, nu wij een Vlaams budget hebben, wij kunnen doen wat wij willen — maar wij mogen niet vergeten dat wij niet in een 'luilekkerland' zijn terecht gekomen. Bovendien hebben wij in de financieringswet een gedeelte van het wegwerken van de nationale schuld overgenomen. Dit valt onder de verantwoordelijkheid van de deelgebieden zowel van het noorden als van het zuiden. Ook met dit bijblad blijven wij die strikte lijn volgen.

De Voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de Voorzitter, ik bedank de Voorzitter van de Vlaamse Executieve voor zijn woorden inzake enkele punten die ik heb aangehaald.

Ten eerste, ik ben blij dat hij heeft gesproken — met andere woorden dan ik het heb gedaan — over de unieke kans die wij nu hebben en die wij uiteraard niet mogen missen om de Vlaamse administratie te renoveren en om er een sterk professioneel korps van te maken.

Ten tweede, ik heb weinig gehoord over de absoluut noodzakelijke nieuwe budgettaire strategie, de meerjarenprogrammering en de herwaarderding die wij ten gronde moeten voeren. Graag vernam ik hierover iets meer, temeer daar wij de bilaterale bespreking van de begroting 1991 naderen. Of zullen wij dat toch weer op dezelfde manier, pragmatisch, zij het ook gefundeerd, aanpakken ?

De Voorzitter : Minister G. Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer Van Hooland, wat de begroting van dit jaar en de volgende jaren betreft, hebben wij in de regeringsverklaringen aangeduid dat wij zullen werken met meerjarenbegrotingen, met vooruitzichten die men telkens kan opstellen. Dit is natuurlijk in zeer sterke mate geconditioneerd door het kunnen beschikken over een eigen thesaurie die krachtens de wet op 1 januari 1991 operationeel moet zijn. Wij kunnen dus met de begroting nu reeds aan lange-termijnvooruitzichten werken.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

De algemene bespreking is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 — 9-I-A (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting

Voorzitter

van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.

Artikel 1

De raming der ontvangsten voor de organen en diensten van de Vlaamse Gemeenschap, voor het begrotingsjaar 1990, wordt aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet toegevoegde tabel ten belope van :

(in miljoenen franken)		
Aanpassingen	Vermeerderingen	Verminderen
Titel I		
Lopende Ontvangsten .	23,0	
Titel II		
Kapitaalontvangsten . . .	—	—
Totaal	23,0	—

— **Aangenomen.**

Artikel 2

De raming der ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap inzake de aangelegenheden bedoeld in art. 59bis van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 1990, wordt aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet toegevoegde tabel ten belope van :

(in miljoenen franken)		
Aanpassingen	Vermeerderingen	Verminderen
Titel I		
Lopende Ontvangsten	385,0	42,6
Titel II		
Kapitaalontvangsten . . .	11,1	—
Totaal	396,1	42,6

— **Aangenomen.**

Artikel 3

De raming der ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap inzake de aangelegenheden bedoeld in art. 107quater van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 1990, wordt aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet toegevoegde tabel ten belope van :

(in miljoenen franken)		
Aanpassingen	Vermeerderingen	Verminderen
Titel I		
Lopende Ontvangsten .	1.827,8	8,9
Titel II		
Kapitaalontvangsten . . .	45,0	18,1
Totaal	1.872,8	27,0

— **Aangenomen.**

Artikel 4

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting wordt ertoe gemachtigd de voor de afgifte van de in artikel 14 van de jachtwet van 28 februari 1882 bepaalde jachtvergunning en jachtverlof vastgestelde prijs te innen bij de uitreiking van de jachtvergunning en het jachtverlof.

De prijs voor het jachtseizoen 1990-1991, bedraagt 6.000 frank voor het jachtverlof dat alle dagen van het jachtseizoen geldig is, 4.200 frank voor het jachtverlof dat alleen op de zondagen van het jachtseizoen geldig is en 1.500 frank voor de jachtvergunning geldig gedurende 5 opeenvolgende dagen van het jachtseizoen.

De vastgestelde prijs wordt gekweten door storting of overschrijving op het daartoe bestemde rekeningnummer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De opbrengsten hiervan worden rechtstreeks en integraal toegewezen aan het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur, ingeschreven onder het artikel 60.10.71 A, Sectie 71, Afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De vigerende formulieren van jachtvergunningen en jachtverloven en de verordeningsbepalingen voor de afgifte ervan blijven geldig voor zover zij niet zijn vastgesteld, ingevolge decreet of ingevolge besluit van de Vlaamse Executieve.

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting wordt ertoe gemachtigd de opbrengst van de verkoop van de jachtvergunningen en de jachtverloven rentebrenghend te plaatsen op een daartoe speciaal ge-

opende rekening bij de NV Gemeentekrediet van België, om ze over te maken aan het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur voornoemd.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting wordt ertoe gemachtigd de opbrengst van de heffingen, ingesteld krachtens artikel 6 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, rentebrenghend te plaatsen op een daartoe speciaal geopende rekening bij de N.V. Gemeentekrediet van België, om ze over te maken aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting wordt ertoe gemachtigd, met betrekking tot de heffingen bedoeld in het vorige lid van dit artikel, één ontvanger aan te stellen bevoegd voor de betrokken provincies.

— **Aangenomen.**

Artikel 6

Worden van de onroerende voorheffing vrijgesteld, mits akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, het kadastraal inkomen van de onroerende goederen behorend tot het privaat domein van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet zal morgen om 16 uur worden gehouden.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de be-

groting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 – 9-II-A (1989-1990) – Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989.

1. KREDIETAANPASSINGEN

Artikel 1

De kredieten ingeschreven onder Afdeling 1 voor de uitgaven met betrekking tot de werkingskosten van de organen en diensten van de Vlaamse Gemeenschap, voor het begrotingsjaar 1990, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

(in miljoenen franken)

Aanpassingen	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonnancierskredieten
Titel I			
Lopende Uitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar .	17,2	-	-
Verminderingen	17,2	-	-
Bijkredieten voor vorige jaren . . .	-	-	-
Titel II			
Kapitaaluitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar .	-	378,4	-
Verminderingen	-	-	-
Bijkredieten voor vorige jaren . . .	-	-	-

– Aangenomen.

Artikel 2

De kredieten ingeschreven onder Titel 1, Lopende uitgaven en onder Titel II, Kapitaaluitgaven van de begro-

ting van de Vlaamse Gemeenschap, voor de uitgaven met betrekking tot de bevoegdheden haar verleend bij artikel 107quater van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 1989, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

(in miljoenen franken)

Aanpassingen	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonnancierskredieten
Titel I			
Lopende Uitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar .	-	-	-
Verminderingen	-	-	-
Bijkredieten voor vorige jaren . . .	-	-	-
Titel II			
Kapitaaluitgaven :			
Bijkredieten voor het lopend jaar .	-	-	-
Verminderingen	-	78,0	-
Bijkredieten voor vorige jaren . . .	-	-	-

– Aangenomen.

Artikel 3

De vastleggingsmachtiging voorzien onder artikel 64 van het decreet van 5 juli 1989 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 wordt met een bedrag van 300.400.000 frank vermindert tot 2.149.600.000 frank.

– Aangenomen.

Artikel 4

De vastleggingsmachtiging voorzien onder artikel 69 van het decreet van 5 juli 1989 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 wordt met een bedrag van 970.300.000 frank verhoogd tot 1.465.300.000 frank.

– Aangenomen.

Artikel 5

Van de op het jaar 1989 overgedra-

gen niet-gebruikte ordonnancierskredieten der gesplitste kredieten van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988, worden de bedragen, zoals vermeld onder Tabel II, overgeschreven naar de onder kolom 3 van Tabel II voorziene artikelen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

– Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet zal morgen om 16 uur worden gehouden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 – 9-II-B (1989-1990) – Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis van de bespreking genomen.

ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1990

Artikel 1

De kredieten ingeschreven onder Afdeling 1 voor de uitgaven met betrekking tot de werkingskosten van de organen en diensten van de Vlaamse Gemeenschap, voor het begrotingsjaar 1990, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

Voorzitter

(in miljoenen franken)

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastlegingskredieten	Ordonneringskredieten
Bijkredieten voor het lopend jaar	352,7	462,9	323,4
Verminderingen	614,4	—	—
Bijkredieten voor vorige jaren	5,3	—	—

— Aangenomen.

Artikel 2

De kredieten ingeschreven onder Afdeling I, voor de uitgaven met betrekking tot de bevoegdheden verleend bij artikel 59bis van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 1990, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

(in miljoenen franken)

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastlegingskredieten	Ordonneringskredieten
Bijkredieten voor het lopend jaar	1.213,5	51,0	3,0
Verminderingen	666,9	41,0	3,1
Bijkredieten voor vorige jaren	142,1	—	—

— Aangenomen.

Artikel 3

De kredieten ingeschreven onder Afdeling 1, voor de uitgaven met betrekking tot de bevoegdheden verleend bij artikel 107quater van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 1990, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastlegingskredieten	Ordonneringskredieten
Bijkredieten voor het lopend jaar	2.384,1	4.417,5	3.209,1
Verminderingen	3.939,1	370,8	245,8
Bijkredieten voor vorige jaren	104,4	—	—

— Aangenomen.

Artikel 4

Het maximumbedrag van de geldvoorschotten dat mag verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van de buitendiensten, volgens artikel 4 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt met een bedrag van 35.000.000 frank verhoogd tot 50.000.000 frank.

— Aangenomen.

Artikel 5

Onderstaande basisallocatie mag uitgaven dekken met betrekking tot vorige begrotingsjaren :

Bestaansmiddelenprogramma	Basisallocatie
14	01.05.14

— Aangenomen.

Artikel 6

Artikel 15, § 1, van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt als volgt aangevuld :

Programma 14

— basisallocatie 41 .01. 14 (nieuw) — Toelage aan de diensten voor exportpromotie

Programma 23

— basisallocatie 33.20.23 (nieuw) — Landelijke publiciteitscampagnes Rijksonderwijs

Programma 54

— basisallocatie 63 .01.54 (nieuw) — Toelage aan de Provincie Oost-Vlaanderen voor de aankoop van het Domein Sparrenhove

Programma 56

— basisallocatie 33.24.56 (nieuw) — Toelagen in het kader van begeleid zelfstandig wonen voor jong volwassenen

Programma 59

— basisallocatie 01 .01.59 (nieuw) — Allerhande uitgaven in verband met de gezondheidsopvoeding en -voorlichting van de bevolking

— Aangenomen.

Artikel 7

De bedragen voorzien onder artikel 15, § 1 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 worden aangepast als volgt :

(in miljoenen franken)

Programma 41

33.02.41	Toelage aan componisten voor compositieopdrachten	3,5
33.26.41	Toelagen aan vaste orkesten en ensembles	40,0
33.27.41	Toelagen ter bevordering van internationale en Vlaamse hedendaagse muziek	10,0
33.42.41	Toelage aan de v.z.w. Koninklijk Ballet van Vlaanderen	207,8
33.43.41	Toelage aan de v.z.w. Filharmonie van Vlaanderen	144,7
33.52.41	Toelage aan instellingen ter bevordering, spreiding	0,1
3364.41	Toelagen aan muziek-, lyrische-, theater-, dans- en audiovisuele festivals	0,1
33.65.41	Toelage aan de v.z.w. De Singel	106,5
33.66.41	Toelage aan de v.z.w. Ancienne Belgique	18,0
33.68.41	Toelage aan de v.z.w. Cultureel Animatiecentrum Beursschouwburg	14,6
63.01.41	Toelagen voor de aankoop, de nieuwbouw v.k.	120,0

Programma 42

33.02.42	Toelagen aan jeugdhuizen en jeugdcentra	87,2
----------	---	------

Voorzitter

33.03.42 Toelagen voor initiatieven vorming werkende en werkzoekende jongeren	58,2
33.06.42 Toelagen aan jeugdgroepen	4,2
33.09.42 Toelagen aan regionale jeugdverenigingen	12,9
33.11.42 Toelagen aan verenigingen voor kansarme jeugd	28,8
33.25.42 Toelage aan de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme	13,7
Programma 43	
33.13.43 Toelagen aan verenigingen en instellingen voor volkswontwikkeling en kadervorming	45,4
33.32.43 Toelage aan de v.z.w. Contact- en Cultuurcentrum	21,9
33.56.43 Toelage aan het Vlaams Centrum voor Volkswontwikkeling	17,8
63.01.43 Toelagen voor de aankoop, de nieuwbouw, V.K.	112,1
Programma 45	
63.02.45 Toelagen voor de aankoop, de nieuwbouw V.K.	166,0
Programma 55	
33.01.55 Toelagen aan organisaties, instellingen en instituten voor Samenlevingsopbouw	116,4
Programma 99	
01.26.99 Toelage aan de musea van de Brusselse agglomeratie...	1,4

— Aangenomen.

Artikel 8

De tekstomschrijvingen voorzien onder artikel 15, § 1 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990, worden als volgt aangepast :

— programma 26, basisallocatie 33.43.26 :

„Toelagen voor de financiering van beurzen en aanverwante kosten in het Belgisch Historisch Instituut te Rome en de Franse School te Athene.”

— programma 56, basisallocatie 01.02.56 :

„Allerhande uitgaven en tussenkomsten in de kosten van gemeenten, O.C.M.W.'s en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie te Brussel in

het kader van de strijd tegen kankersmoede.”

— Aangenomen.

Artikel 9

Van de overgedragen ordonnanceskredieten welke ingevolge artikel 9 van het decreet van 20 december 1989 houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 beschikbaar zijn op de basisallocatie 63.61.72 en 71.61.72 van programma 72, wordt een bedrag van 110,0 miljoen frank wat de basisallocatie 63.61.72 betreft en een bedrag van 210,0 miljoen frank wat de basisallocatie 71.61.72 betreft, overgeschreven naar de in tabel II voorkomende overeenkomstige basisallocaties en gehecht aan deze.

— Aangenomen.

Artikel 10

In afwijking van artikel 3, § 1 punt 14 van het Koninklijk Besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten wordt de Executieve gemachtigd de tussenkomsten van het Fonds te verlenen voor personen tot en met 21 jaar met karakterstoornissen die neurotische of pre-psychotische toestanden kennen welke een aangepaste opvoeding vereisen.

— Aangenomen.

Artikel 11

Artikel 50 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt vervangen door wat volgt :

„De Fondsen ingeschreven onder artikel 60.02.51 A, Sectie 51, Afdeling II, mogen aangewend worden voor de uitgaven voortvloeiend uit het openen, te name van de in de pleeggezinnen geplaatste personen die de leeftijd van 21 jaar niet bereikt heb-

ben, van een compensatoire vergoeding die een deel van het bedrag van de kinderbijslag vervangt.

Deze Fondsen mogen eveneens worden aangewend tot dekking van de uitgaven die, voortvloeiend uit de maatregelen die zullen worden genomen met het oog op de begeleiding in gezinsverband en de uitvoering van hulpverleningsprogramma's, bedoeld zijn in artikel 39 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin wordt gemachtigd hier toe overeenkomsten af te sluiten met de betrokken instellingen, diensten en/of verenigingen die belast zullen worden met de uitvoering van de voorgenomen maatregelen.

Deze Fondsen worden gestijfd met het overgedragen saldo van het voorgaande jaar, de overdracht van de betreffende basisallocatie, de geïnde kinderbijlagen, de ontvangsten voortvloeiend uit de bijdragen van de personen ten aanzien van wie hulp wordt georganiseerd of van de onderhoudsplichtige personen of uit de terugvordering van ten onrechte gedane betalingen in het kader van voormelde decreten.”

De tekst van artikel 60.02.51 A, Sectie 51, Afdeling II wordt tevens vervangen door wat volgt :

„Fonds bijzondere jeugdbijstand zoals bedoeld in artikel 39 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 (overdracht van basisallocatie 41.26.51).”

— Aangenomen.

Artikel 12

De vastleggingsmachtiging voorzien onder artikel 62 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt met een bedrag van 60.200.000 frank verhoogd tot 197.500.000 frank. Een bedrag van 16.500.000 frank van deze vermeerdering is bestemd voor het aangaan van verbintenissen in het kader

Voorzitter

van de opvoeding tot relatiebekwaamheid.

— **Aangenomen.**

Artikel 13

De vastleggingsmachtiging voorzien onder artikel 64 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt met een bedrag van 1.526.100.000 frank verhoogd tot 2.092.100.000 frank.

— **Aangenomen.**

Artikel 14

De vastleggingsmachtiging voorzien onder artikel 65 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt met een bedrag van 2.400.000.000 frank verhoogd tot 6.600.000.000 frank.

— **Aangenomen.**

Artikel 15

De eerste alinea van artikel 70 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt vervangen door wat volgt :

„Met betrekking tot het artikel 60.09.67 A, Sectie 67, Afdeling II „Fonds voor Innovatie en Technologie” worden, voor het begrotingsjaar 1990 vastleggingsmachtigingen verleend voor een totaal bedrag van 1.250.000.000 frank.”

— **Aangenomen.**

Artikel 16

Artikel 72 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotings-



PVV-fractievoorzitter A. Denys (links) onderhoudt zich met zijn partijgenoot G. Sprockeels

jaar 1990 wordt vervangen door wat volgt :

„De vastleggingsmachtigingen vastgesteld voor het Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconversie, voor het Regionaal Ontwikkelingsfonds, voor het Fonds voor Innovatie en Technologie en het Fonds voor het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen, kunnen bij Besluit van de Vlaamse Executieve tussen de artikelen 66, 67, 68, 69, 70 en 71 gelijktijdig en vice-versa overgeschreven worden.”

— **Aangenomen.**

Artikel 17

Paragraaf 1 van artikel 73 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt vervangen door wat volgt :

„Worden gestort op het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur, ingeschreven onder artikel 60.10.71 A, Sectie 71, Afdeling

II de bijstand van de Europese Gemeenschappen betreffende de door de Vlaamse Gemeenschap gedane uitgaven in verband met het leefmilieu, de watervoorziening en het natuurbehoud evenals de integrale opbrengst van de milieuheffingen in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen zoals laatst gewijzigd alsmede de bedragen ter beschikking gesteld door andere overheden bestemd als financiële hulp ter verwezenlijking lastens bedoeld fonds van projecten inzake leefmilieu, watervoorziening en natuurbehoud met inbegrip van de deelname aan hulpverlening aan dergelijke projecten in het buitenland.”

— **Aangenomen.**

Artikel 18

De vastleggingsmachtiging voorzien onder artikel 75 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt met een be-

Voorzitter

drag van 70.200.000 frank verhoogd tot 520.200.000 frank.

— **Aangenomen.**

Artikel 19

De vastleggingsmachtiging voorzien onder de tweede paragraaf van artikel 79 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt met een bedrag van 75.000.000 frank verhoogd tot 1.129.600.000 frank. Het bedrag van de machtiging tot vereffening voorzien onder dezelfde tweede paragraaf van artikel 79 wordt met een bedrag van 15.000.000 frank verhoogd tot 1.187.400.000 frank. De leningsmachtiging voorzien onder de vierde paragraaf van bovengenoemd artikel 79 wordt met een bedrag van 125.000.000 frank verhoogd tot 584.000.000 frank.

— **Aangenomen.**

Artikel 20

De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd van het artikel 60.01.69 A, Sectie 69, Afdeling II overschrijvingen van vastleggings- en ordonnanceringsmachtigingen uit te voeren naar het artikel 60.02.51 A, Sectie 51, Afdeling II en het artikel 60.05.54 A, Sectie 54, Afdeling II.

— **Aangenomen.**

Artikel 21

Paragraaf 1 van artikel 95 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt aangevuld als volgt :

Basisallocatie	over te hevelen naar
70.02.23	02.18.23
12.24.35	02.18.35
74.20.35	02.18.35

— **Aangenomen.**

Artikel 22

De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd om de beschikbare middelen op de artikelen 66.17.35 A en 66.18.35 A, Sectie 35, Afdeling II aan de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs over te dragen.

— **Aangenomen.**

Artikel 23

Artikel 95 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt tevens aangevuld met onderstaande bepalingen :

„§ 3. De dotatie aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, wordt gestort in drie gelijke schijven, respectievelijk in januari, mei en september 1990.

§ 4. De in strijd met bestaande wettelijke decreta of reglementaire bepalingen toegekende wedden en daarmee gelijkgestelde vergoedingen aan personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, werkingsmiddelen en investeringsmiddelen bedoeld in artikel 84, worden in mindering gebracht op de laatste schijf van de overeenkomstig paragrafen 1 en 2 van dit artikel aan het Gemeenschapsonderwijs of aan de aan zijn instellingen toegekende werkingsmiddelen.”

— **Aangenomen.**

Artikel 24

De eerste paragraaf van artikel 98 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt vervangen door wat volgt : „Het provisioneel krediet ingeschreven onder de basisallocatie 00.02.91 van het bestaansmiddelenprogramma Sectie 91 mag aangewend worden tot dekking van de lasten, met inbegrip van deze die betrekking hebben op vorige begrotingsjaren, voor de hele begroting voortvloeiend uit een eventuele stij-

ging van het indexcijfer van de consumptieprijzen en toepassing van de sociale programmatie en mag tevens volgens de behoeften worden verdeeld over de passende basisallocaties van de begroting door middel van een Besluit van de Vlaamse Executieve en met akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.”

— **Aangenomen.**

Artikel 25

Het provisioneel krediet ingeschreven onder de basisallocatie 00.03.91, programma 91 mag aangewend worden tot dekking van de personeels-, werkings-, uitrustings-, en huisvestingskosten van de administratieve diensten van de ARGO voortvloeiend uit de overdracht van taken van de Vlaamse Gemeenschap naar de ARGO.

Volgens de behoeften kan dit krediet, op voordracht van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en mits akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, bij besluit van de Vlaamse Executieve geheel of gedeeltelijk toegevoegd worden aan de basisallocatie 02.18.35 van het programma 35.

— **Aangenomen.**

Artikel 26

Het provisioneel krediet ingeschreven onder basisallocatie 01.01.95 van het programma 95 — Herstel ten gevolge van natuurrampen, mag, volgens de behoeften en op voordracht van de bevoegde Gemeenschapsminister en mits akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, aangewend worden tot dekking van de uitgaven voortvloeiend uit de voorjaarsstormen van 25 en 26 januari 1990, 3 februari en 1 maart 1990, en, wat de overstromingen op het grondgebied van de gemeenten Antwerpen, Boom, Kruike en Temse betreft op 26, 27 en 28 februari 1990.

— **Aangenomen.**

Artikel 27

§ 1. Voor het begrotingsjaar 1990 mag bij verkoop door een vrije universitaire instelling van onroerende installaties die geheel of gedeeltelijk verworven, gebouwd, uitgebreid, verbouwd of gemoderniseerd werden met toelagen verkregen in het kader van de wet van 2 augustus 1960 betreffende de tussenkomst van de Staat in de financiering van de vrije universiteiten en van diverse verrichtingen voor hoger onderwijs en voor wetenschappelijk onderzoek, of met uitkeringen verkregen in het kader van de onderhavige wet, de opbrengst uitsluitend worden aangewend voor onroerende investeringen van de betrokken universitaire inrichting bestemd hetzij voor het onderwijs, het onderzoek en de administratie, hetzij voor sociale studentervoorzieningen, hetzij in het algemeen voor de inrichting van het universiteitsoord.

§ 2. Voor het begrotingsjaar 1990 mag bij verkoop door een universitaire instelling van de Vlaamse Gemeenschap van onroerende installaties bestemd voor het onderwijs, het onderzoek en de administratie of voor studentenrestaurants en -tehuizen de opbrengst uitsluitend worden aangewend voor onroerende investeringen van de betrokken universitaire inrichting bestemd hetzij voor het onderwijs, het onderzoek en de administratie, hetzij voor sociale studentervoorzieningen, hetzij in het algemeen voor de inrichting van het universiteitsoord.

§ 3. De opbrengst van de verkoop van onroerende installaties door de universitaire instellingen, bedoeld in §§ 1 en 2 wordt als een ontvangst geboekt van het geaffecteerd patrimonium van deze instellingen.

De ontvangsten van deze verkopen moeten uitsluitend aangewend worden voor de financiering van de onroerende investeringen in de §§ 1 en 2.

— *Aangenomen.*

Onder de maritieme uitrusting bedoeld in artikel 1 van de wet van 23 augustus 1948 op het instandhouden en het uitbreiden van de koopvaardij- en vissersvloot vermeld in artikel 65 van het decreet van 20 december 1989 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 wordt verstaan elke maritieme uitrusting die valt onder de bepaling van artikel 1, 3^o van de wet van 5 juni 1972 op de veiligheid der schepen.

— *Aangenomen.*

Artikel 29

§ 1. Wordt goedgekeurd de bij dit decreet gevoegde begroting voor het jaar 1990, inbegrepen de regularisatie voor het jaar 1989, van het Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën.

De begroting belooft voor de ontvangsten en voor de uitgaven 30.068.412.000 frank.

§ 2. Het Vlaams Financieringsfonds, opgericht bij decreet van 20 december 1989, wordt ertoe gemachtigd, namens het Gewest, een lening aan te gaan bij de N.V. Gemeentekrediet van België ten belope van 10.767.350.430 frank voor de consolidatie van het debetsaldo op haar rekeningcourant per 1 januari 1990.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet zal morgen om 16 uur worden gehouden.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. De Roo tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de interpretatie van het MER-besluit van de

Vlaamse Executieve voor grote infrastructuurwerken

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Roo tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de interpretatie van het MER-besluit van de Vlaamse Executieve voor grote infrastructuurwerken.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ook in Vlaanderen zijn het milieubeleid en de milieuwetgeving in een stroomversnelling terecht gekomen. Preventie, voorkoming en een brongerichte aanpak van vervuiling en milieuhinder zijn nieuwe beleidsaccenten waarover grote eensgezindheid blijkt te bestaan.

Een tweede krachtlijn van het hedendaagse milieubeleid is het streven naar een geïntegreerde aanpak van de milieuproblemen. Uiteindelijk is ook de noodzaak erkend van garanties voor openbaarheid en inspraak van de betrokken burgers en gemeenten in het beslissingsproces rond grote infrastructuurwerken en industriële activiteiten die milieuhinder kunnen veroorzaken.

In wat in de milieusector de tweede generatiewetgeving wordt genoemd, is het milieueffectrapport een onmisbaar instrument geworden voor de realisatie van de genoemde doelstellingen.

De Vlaamse Executieve heeft in haar regeringsverklaring van februari 1989 het belang van de MER erkend. Toen werd de integratie van de milieuzorg voorop gesteld en werd een MER-regeling in uitvoering van de EG-richtlijn aangekondigd.

Een maand later, op 23 maart 1989, nam de Vlaamse Executieve, op voorstel van de Gemeenschapsministers Kelchtermans en Walt Niel, zes besluiten aan waardoor de MER in Vlaanderen op uniforme wijze werd verplicht voor een hele reeks van handelingen en werken. Het was één van haar belangrijkste beslissingen inzake de milieuzorg.

De Roo

Voortaan kunnen grote hinderlijke inrichtingen en belangrijke infrastructuurwerken met een aanzienlijke impact op het milieu, pas worden vergund na het opstellen van een milieueffectrapport dat samen met de vergunningsaanvraag aan een openbaar onderzoek werd onderworpen.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, wees 17 bouwvergunningplichtige categorieën van werken en handelingen aan die voortaan onder deze nieuwe MER-reglementering vallen.

In artikel 2, 6° van dat besluit worden de uitrustingswerken van een industrieterrein met een oppervlakte van 100 hectare en meer ondubbelzinnig vermeld.

Over de toepassing van dit besluit blijken verschillende interpretaties te bestaan. Dat is recent duidelijk geworden naar aanleiding van het stadsbestuur van Gent van een bouwvergunning voor de NV Afvalstoffen Terminals Vlaanderen. Het gaat hier om een aanvraag voor een inplanting van ongeveer 50 hectare in een nieuw industriegebied De Nieuwe Dokken dat een totale oppervlakte heeft van 266 hectare.

Omdat er geen milieueffectrapport voorhanden was voor de uitrusting van het industriegebied bracht de AROL-Gent, Administratie voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening, op 11 januari 1990 een bindend ongunstig advies uit over de bouwaanvraag. Hierbij zou zijn gehandeld conform een interne administratieve onderrichting ten behoeve van de gemachtigde ambtenaren van stedenbouw van 28 oktober 1989.

Bepaalde betrokkenen zijn echter de mening toegedaan dat er geen MER vereist is omdat slechts 50 hectare van het industriegebied worden aangesproken. Indien deze benadering juist is, dreigt de MER-regeling voor grote industrieterreinen te worden uitgehouden.

Graag had ik van de Minister een antwoord gekregen op de volgende vragen.

Eén, wat is de juiste inhoud van de interne omzendbrief van 28 oktober 1989, meer bepaald met betrekking tot de oppervlakte van industrieterreinen en hun eventuele MER-plicht? Kan de MER-verplichting zoals voorgeschreven in artikel 2, 6° van het besluit worden omzeild door een gefaseerde aanleg van industriegebieden?

Twee, onderschrijft de Minister de beslissing van AROL-Gent van 11 januari 1990 waarbij een bindend ongunstig advies werd gegeven? Is er beroep aangetekend tegen deze beslissing? Zo ja, door wie en op welke gronden?

Drie, kan de gemachtigde ambtenaar van AROL-Gent nog terugkomen op zijn ongunstig advies van 11 januari 1990?

Vier, is het juist dat de Minister overweegt een ontwerp-besluit aan de Vlaamse Executieve voor te leggen betreffende de toepassingsmodaliteiten en de juiste interpretatie van deze belangrijke MER-regeling voor grote infrastructuurwerken?

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega, op grond van milieuoverwegingen die u terecht hebt geschetst, heeft de Vlaamse Executieve op 23 maart 1989 een besluit genomen waarbij de MER-verplichting werd ingesteld. Dit besluit bepaalt onder meer de werken en handelingen waarvoor een MER noodzakelijk is. Ook wordt in artikel 2, 6° bepaald dat dergelijk rapport is vereist voor de uitrustingswerken van een industrieterrein met een oppervlakte van honderd hectare en meer, geformuleerd als volgt: „Dergelijk rapport is vereist voor de uitrustingswerken van een industrieterrein met een oppervlakte van honderd hectare en meer”.

In verband met bouwaanvragen voor projecten waarvoor een MER-verplichting bestaat, is vermeld dat de

bouwaanvraag niet ⁴ ontvankelijk is wanneer dit rapport niet bij de bouwaanvraag is gevoegd.

Omdat de bepalingen in het besluit van de Executieve waarin de werken zijn vastgesteld waarvoor een MER is vereist, zeer algemeen zijn, werd ten behoeve van de ambtenaren van AROL een instructie opgesteld die als IDG/89/62 (instructie van de directeur-generaal) van 18 oktober 1989 aan de verschillende besturen van AROL werd overgemaakt.

Mijnheer De Roo, ik wil vooraf stellen dat de geciteerde interne omzendbrief van 18 oktober 1989 geen reglementaire, ministeriële noch een door de Vlaamse Executieve onderschreven omzendbrief of richtlijn is. Deze interne instructie van de directeur-generaal is niet aan derden tegenstelbaar. Dit zou wel een geval zijn indien het een reglementaire omzendbrief was of een beslissing van de Minister of van de Executieve.

De bedoeling van deze brief was aan de ambtenaren van AROL verduidelijkingen te geven over sommige zeer algemeen gestelde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989. Om deze reden werd de instructie niet aan mij voorgelegd, noch werd zij door mij onderschreven.

Bij artikel 2, 6° van voormeld besluit geeft die instructie volgende verduidelijkingen onder punt 6: „betreft nivellering, riolering, wegenis, drainagewerken, nutsvoorzieningen. De oppervlakte slaat op de totaliteit van het tot industrie bestemde gebied volgens gewestplan en het gemeentelijk plan van aanleg waarvan de aanvraag een gedeelte kan beslaan”.

Persoonlijk onderschrijf ik deze interpretatie van de directeur-generaal niet. Mijns inziens is er slechts een MER-verplichting als de uitrustingswerken een oppervlakte van honderd hectare of meer in een industrieterrein beslaan.

Het is nuttig vooraf de basisreglementering te raadplegen. De richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling,

Waltniel

waarvan het besluit van 23 maart 1989 een uitvoering is, heeft als voorwerp „bepaalde openbare en private projecten”. Onder een project wordt verstaan : — de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken,

— andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap. . . ”.

Het is duidelijk dat de Raad van de Europese Gemeenschappen bepaalde werken of projecten heeft willen MER-plichtig maken en niet het geven van een bepaalde bestemming aan een terrein. Zoals in onderhavig geval is het dus niet de orde van grootte van het industrieterrein die telt, maar wel van de werken.

De Europese richtlijn stelt tevens dat het over projecten moet gaan die mogelijk belangrijke gevolgen hebben voor het milieu. Welnu het karakter van industriebestemming heeft geen gevolgen voor het milieu, de uitrustingswerken kunnen dat wel hebben. Het karakter van het industrieterrein is uiteraard een kwestie van kleur op een gewestplan maar het zijn de uitrustingswerken op de vestigingen van de industrieën zelf die een ingreep kunnen hebben op het milieu.

De Vlaamse Executieve heeft in die context als specifieke norm gesteld dat de uitrustingswerken die op een industrieterrein honderd hectare of meer beslaan MER-plichtig zijn. Een andere interpretatie zou ingaan tegen de inherente logica van de MER-richtlijn van de Europese Gemeenschappen. In de omgekeerde versie zou volgens de interpretatie van deze instructie het geval zich kunnen voordoen dat uitrustingswerken die een oppervlakte beslaan van 98 hectare op een industrieterrein van 99 hectare niet MER-plichtig zijn, daar waar uitrustingswerken ten belope van 0,5 hectare op een industrieterrein van 150 hectare wel MER-plichtig zouden zijn.

Op de vraag of de MER-plicht kan worden omzeild door de gefaseerde aanleg van een industrieterrein weze derhalve geantwoord dat de gefaseerde aanleg van een industrieterrein

zonder MER-verplichting wettelijk mogelijk is en derhalve geen omzeiling kan worden genoemd.

Als tweede punt vraagt u of ik de beslissing van AROL-Gent van 11 januari 1990, waarbij een bindend ongunstig advies werd gegeven, kan onderschrijven en of en door wie er beroep werd aangetekend.

Mijn administratie deelt mij mede dat dit negatief advies van AROL-Gent niet werd gegeven omdat er geen MER werd opgesteld, maar omdat niet werd voldaan aan artikel 50, laatste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, waarbij wordt gesteld dat een constructie slechts kan worden toegestaan wanneer ze gebeurt aan voldoende uitgeruste wegen.

Men heeft gesteld dat een constructie, die wordt ingeplant op een zekere afstand van een onvoldoende ingerichte lokale weg, niet voldoet aan de voorwaarden om een bouwvergunning af te leveren. Dat is de reden en niet het ontbreken van een MER.

Op 11 januari 1990 heeft de gemachtigde ambtenaar van het Bestuur Ruimtelijke Ordening een ongunstig advies uitgebracht over de bouw aanvraag van de NV Afvalstoffen Terminals Vlaanderen- ATV. Derhalve is het schepencollege verplicht een vergunning te weigeren. Het is mij niet bekend of dit reeds zou zijn gebeurd en of er ingeval van het verlenen beroep werd ingesteld bij de bestendige deputatie. Gezien ik nog in hoger beroep kan worden gevat door deze aangelegenheid, zal u begrijpen dat het niet hoort daarover nu reeds mijn standpunt mede te delen.

Tegen het advies van de gemachtigde ambtenaar kan dus geen beroep worden aangetekend. Dit kan wel tegen de weigering — in tweede instantie — van het college door de betrokken aanvrager.

De derde vraag luidt of de gemachtigde ambtenaar van AROL-Gent kan terugkomen op zijn ongunstig advies van 11 januari 1990. Welnu, zolang de weigeringsbeslissing van de

gemachtigde ambtenaar door het schepencollege nog niet werd betekend aan de aanvrager, kan de gemachtigde ambtenaar in principe zijn advies herzien.

Het beginsel van behoorlijk bestuur vereist echter dat daartoe de nodige motieven aanwezig zijn. Het kan bijvoorbeeld zijn dat er door de gemeente nieuwe, niet gekende gegevens worden aangebracht die van die aard zijn dat een herziening van zijn standpunt kan worden verantwoord. Daarentegen, van zodra de weigeringsbeslissing is afgeleverd, kan de gemachtigde ambtenaar niet meer op zijn advies terugkomen. Het is duidelijk : eenmaal de weigering haar uiteindelijke bestemming heeft bereikt, staat het de aanvrager vrij hoger beroep aan te tekenen en de procedure verder te zetten.

De vierde vraag peilt naar mijn intenties over een eventueel voorstel tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve of over een nieuwe richtlijn inzake de toepassingsmodaliteiten en de interpretaties van de MER-regeling voor grote infrastructuurwerken.

Hierop wens ik te antwoorden dat, gezien de Vlaamse Executieve eerstdaags een decreet op de milieueffectbeoordeling zal neerleggen bij de Vlaamse Raad en gezien de besluiten van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 in die zin een voorlopig karakter hebben, ik mij niet voornem een ontwerp-besluit tot wijziging van bovengenoemd besluit voor te leggen aan de Vlaamse Executieve. Dit moet trouwens gebeuren in samenspraak met mijn collega van Leefmilieu.

Teneinde echter uiteenlopende interpretaties over de toepassing van de regeling voor de grote infrastructuren te vermijden — dit is een probleem dat u hier aanbrengt en dat aanleiding geeft tot een bepaalde interpretatie door de Directeur-generaal van AROL en een andere interpretatie vanwege zijn Minister, een andere instantie — heb ik het voornemen, in overleg met het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, de voormelde instructie van de inspecteur-generaal

Waltniel

aan een onderzoek te onderwerpen, teneinde deze zo nodig aan te passen.

Het is evident dat ook collega Kelchtermans bij deze bespreking en dit onderzoek van zeer nabij zal worden betrokken, vermits wij beiden samen het besluit hebben ingediend.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over het uitblijven van verplichte taallessen voor migranten

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Peel tot de heer De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over het uitblijven van verplichte taallessen voor migranten.

De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, thans worden in de media, naar aanleiding van uitspraken van een aantal politici, allerlei debatten gevoerd over de migrantenpolitiek. Helaas, dit zijn eerder irrelevante debatten. Men heeft het over gettovorming, over spreidingsbeleid. Men wekt daarbij de indruk dat de gemeentelijke of de Vlaamse overheid op grote schaal het vestigingspatroon van Belgen of migranten zou kunnen bepalen. Dat is geenszins het geval. Het is dus een volstrekt irrelevant debat.

Mijns inziens moeten wij ons dringend beraden over de manier waarop wij de migrantenpolitiek definiëren, alsook over de manier waarop wij daarover praten. Ik bedoel, wij moeten het hebben over zaken waar wij effectief iets aan kunnen doen in plaats van allerlei mythes — gewenste of ongewenste — te verspreiden.

Mijnheer de Minister, één van de zaken waaraan wij effectief iets kunnen

doen is het systeem van taallessen voor migranten en de ingebouwde verplichting daartoe.

Wij hebben twee weken geleden in deze Vergadering de migrantennota van de Vlaamse Executieve besproken. Bij deze gelegenheid heb ik zelf, alsook verschillende collega's van diverse fracties, de aanwezige Ministers van Welzijnszorg, Onderwijs en Volksgezondheid, ondervraagd over de manier waarop de Vlaamse Executieve meent in te spelen op een aanbeveling van Koninklijk Commissaris D'Hondt — door de Executieve onderschreven in de Interministeriële Conferentie — waarin zij zich schaaft achter een systeem van verplichte taallessen voor bepaalde categorieën van migranten.

Naar aanleiding van dit debat interpeleerden sommigen van mijn collega's en ook ikzelf, maar wij mochten geen antwoord bekomen. Dat verwonderde ons in hoge mate, omdat wij het systeem van de taallessen — dat een uitgebreid net van taallessen omvat en in sommige gevallen verplichte taallessen voor migranten voorziet — bijzonder goed vinden om de communicatie tussen Belgen en migranten te bevorderen.

Het is ook een goed systeem — en dat zit verscholen in de notie verplichting voor een aantal categorieën — omdat wij het vanzelfsprekend vinden aan de Belgen de leerplicht tot 18 jaar op te leggen teneinde enige bekwaamheid te verwerven alvorens te worden verondersteld adequaat te functioneren in de samenleving. Een belangrijke categorie migranten heeft die scholing en die bekwaamheid echter nog niet verworven en heeft, zeker wat de taal betreft, een enorme achterstand in te halen. Hierdoor worden misverstanden tussen Belgen en migranten voortdurend aangewakkerd.

In haar tweede rapport geeft mevrouw D'Hondt een overzicht van haar realisaties. Een bepaalde passage verheugt ons. Zij zegt : „Enerzijds worden naar de langdurige werkloze immigranten toe in het kader van de beroepsopleiding aangepaste cursussen ingesteld, met betrekking tot de

verwerving van kennis van de streektaal. Deze cursussen worden, zoals andere beroepsopleidingen, positief gesanctioneerd. De in de bestaande werkloosheidsregeling voorziene sanctie — behorend tot de nationale materie — op het niet-volgen van beroepsopleidingen zal op dezelfde wijze van toepassing zijn op Belgen en op de betrokken migranten die een aangepast aanbod op het volgen van taallessen weigeren.”

Verder schrijft zij „dat een klemtoon van deze acties uiteraard zal liggen bij de Gewesten die via hun plaatsingsdiensten het best geplaatst zijn om langdurige werklozen op te sporen of ze door te verwijzen naar een aantal instellingen of diensten die een beroepsopleiding organiseren. ”

Verder maakt zij melding van een aantal uitdrukkelijke engagementen die de Executieve op zich heeft genomen, zoals tegen ten laatste 15 mei een overzicht te geven van het gehele aanbod dat op dit ogenblik aan taallessen bestaat. Zij eindigt haar rapport als volgt : „... Met de uitwerking en de verruiming van het aanbod zijn onder meer taken van de Gemeenschapsministers van Onderwijs en Welzijn en van de Gemeenschapsminister bevoegd voor beroepsopleiding” .

Mijnheer de Minister, dat is de reden van mijn interpellatie.

Waarom is er nog niets bekend over de wijze waarop de Vlaamse Executieve aan dit stelsel vorm zal geven ? Deze vraag houdt een aantal deelvragen in. Voor welke categorieën zal dit gelden ? Voor langdurige werklozen ? Ik dacht nochtans dat hierover een akkoord bestond. Voor nieuwkomers ? Maar wat verstaat men onder nieuwkomers ? Zal dit stelsel breder worden geïnterpreteerd voor een ruimere groep van migranten ? Wie richt wat in ? Ik denk aan de centra voor beroepsopleiding of aan het onderwijs voor sociale promotie.

Momenteel vindt in de Commissie voor Onderwijs de bespreking plaats van het ontwerp van decreet van de Vlaamse Executieve over de basiseducatie, waarbij uitdrukkelijk naar

Van Peel

de doelgroep van de migranten wordt verwezen. Minstens drie instanties houden zich hiermee bezig. Er zijn er uiteraard nog meer, vermits ook Minister Lenssens een aantal lessen voor migranten subsidieert. Coördinatie is dus noodzakelijk en linken moeten worden gelegd met de VDAB.

Eén van de gunstige gevolgen van het verplicht karakter van dit stelsel is dat het tevens gaat om een verplichting die de overheid zichzelf oplegt teneinde een voldoende aanbod te voorzien. Hoe zal de link worden gelegd naar een eventueel positief of negatief sanctionerende instantie, zoals trouwens ook voor de Belgen is voorzien? Het is zeker niet onze bedoeling hier te pleiten voor uitzonderingsregels voor migranten.

Welke norm van bekendmaking en promotie zal aan dit stelsel worden gegeven? Het heeft natuurlijk niet veel zin een stelsel op te zetten zonder de betrokken doelgroep te informeren, te meer omdat het om een vrij moeilijk te bereiken doelgroep gaat.

Welke vormen van positieve en negatieve sanctionering zal de Executieve voorzien? Zal er een bezoldiging worden uitgekeerd zoals bij de beroepsopleiding — en bezoldiging is misschien een groot woord voor de 40 frank die wordt uitbetaald — is er een tussenkomst in de verplaatsingskosten, vrijstelling van stempelcontrole? Dit alles in de positief sanctionerende zin. In de negatief sanctionerende zin: op welke wijze zal deze verplichting hard worden gemaakt, zoals dit ook geldt voor Belgen die een aantal beroepsopleidingen niet wensen te volgen? Er bestaat een protocol tussen de RVA en de VDAB. Hoe zal dit protocol concreet op de migrantengroep van toepassing zijn?

Mijn hoofdvraag — en ik heb ze reeds gesteld — is wanneer dit gecoördineerd stelsel in werking treedt? Hoe zal het bekend worden gemaakt? Ik pleit om er geen gras te laten over groeien.

Naar aanleiding van de bespreking van de migrantennota werd gezegd dat heel wat positieve maatregelen in de nota van de Vlaamse Executieve zijn vervat en ook in de voorstellen die door mevrouw D'Hondt werden geformuleerd. Het komt er vooral op aan minder te debatteren maar, van zodra een consensus wordt bereikt, deze maatregelen zo vlug mogelijk effectief op het terrein uit te voeren.

Mijnheer de Minister, op deze vragen kreeg ik graag een antwoord.

De Voorzitter: De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik maak graag van deze gelegenheid gebruik om mij aan te sluiten bij de interpellatie van collega Van Peel.

Herhaaldelijk werd de laatste tijd gezegd dat de fase van bekijken en oordelen voorbij is, dat er over het migrantenbeleid genoeg werd gepraat en dat het er thans op aankomt een aantal concrete maatregelen te treffen.

Reeds op 17 januari van dit jaar werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een eerste debat over het migrantenbeleid gevoerd. In het verslag van dat debat zegt de heer Van Hecke, woordvoerder van de CVP, ik citeer: „Mijnheer de Voorzitter, om te besluiten zeg ik dat wij verwachten dat de Regering” — het geeft niet of het hier gaat om de Executieve of om de nationale Regering — „ten laatste binnen drie maanden een programma voorstelt met een strikte timing en een concrete agenda”. Nadien volgt die fameuze zin, ik citeer: „De fase van het bekijken en het beoordelen is voorbij. De CVP wil dat er nu snel, zeer snel wordt gehandeld.”

Tijdens de voorbije maanden heeft de CVP trouwens meermaals aangedrongen dat er nu snel en efficiënt moet worden gehandeld. In dat verband kan ik enkel een politieke vraag stellen. Heeft de CVP-fractie dan zo weinig impact op het beleid? In de Executieve hebben zij toch de Ministers bevoegd voor Welzijn en Onder-

wijs, die inzake deze problematiek een vinger in de pap hebben.

Ondertussen moeten wij evenwel vaststellen dat men maar blijft raaskallen. Tijdens het voorbije weekend hebben wij verbouwereerd de uitlatingen gehoord van de Antwerpse burgemeester, die in paniek — maar dat zijn wij van hem gewoon — heeft gezegd dat hij een concrete oplossing had gevonden door in Antwerpen wijken, uitsluitend voor vreemdelingen bestemd, voor te behouden. Aan dergelijke uitspraken hebben wij niet veel, zij kunnen de gemoederen beïnvloeden en aldus wordt aan de publieke opinie getoond dat wij eigenlijk niet goed weten wat wij willen. Dat alles kan wellicht het gevolg zijn van het feit dat zovelen met het migrantenbeleid bezig zijn.

Via de Interministeriële Confederatie, die mijns inziens geen goede formule is om tot concrete maatregelen over te gaan, stellen wij vast dat niet minder dan drie Ministers voor deelaspecten van het migrantenbeleid bevoegd zijn. Ik geef er de voorkeur aan dat ter zake in de Executieve een afspraak tot stand zou komen en dat er één Minister is, die zich voortaan met de concrete uitwerking van de aspecten van het migrantenbeleid — vanzelfsprekend in overleg met de collega's die daarvoor rechtstreeks bevoegd zijn — zou bezig houden. Dit zou derwijze moeten worden opgevat dat men tot een gecoördineerde aanpak komt. Zoals dat thans gebeurt vorderen wij niet.

Te veel instanties houden zich zogezegd bezig met het migrantenbeleid en iedereen wil daarbij een pluim op zijn hoed steken. Ik vraag mij af of iemand, gelet op het delicate karakter van de materie, een pluim op zijn hoed kan steken.

Tot de Gemeenschapsminister voor Tewerkstelling zou ik twee concrete vragen willen richten. Ten eerste, het opleggen van taalcurssussen is ongetwijfeld een van de meest integratiebevorderende maatregelen. In het advies, verstrekt door de Interministeriële Confederatie, werd bepaald dat dit een goede maatregel zou zijn. Dat werd evenwel onmiddellijk gevolgd door een negatief advies van

Beysen

de Hoge Raad voor de Migranten, die zich daartegen afzet. Is dit de reden waarom er tot dusver niets is gebeurd? Het antwoord daarop kan waarschijnlijk nu door de Minister worden verstrekt.

Plannen op lange termijn blijven vaak vrome intenties. Is er op korte termijn een concreet plan waarin de verplichte taalcurssussen gefaseerd en gedetailleerd, zoals de heer Van Peel heeft gevraagd, opgenomen zijn?

Mijnheer de Minister, ik zou u dankbaar zijn indien u daarop zo duidelijk mogelijk antwoordt. Dit zou de gesprekken die daarrond worden gevoerd ten goede komen.

De Voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik kan niet nalaten aan te sluiten bij de interpellatie van de heer Van Peel.

Ik stel mijn vragen daaromtrent voor de derde keer. Op 2 mei jongstleden interpelleerde ik de Executieve over haar houding op de Interministeriële Conferentie inzake de taallessen. Ik kreeg toen geen antwoord van Minister Lenssens.

Veertien dagen geleden stelde ik, samen met andere collega's dezelfde vragen. Ook toen kregen wij geen antwoord. Ik hoop dat een interpellatie van een lid van de meerderheid zoveel gewicht in de schaal zal werpen, dat de vragen nu wel zullen worden beantwoord.

Men kan lachen met het spel van vraag en antwoord en het politieke spel daarrond. Ik vind het echter zeer schrijnend dat dit spel ook wordt gespeeld rond de migrantenproblematiek.

Volgens vorige sprekers kan er niet langer meer naast elkaar worden gepraat. Ik ben het daarmee volkomen eens. Eigenlijk moet er niet meer worden gepraat, maar worden gehandeld. De polemiek rond de uitspraken van de Antwerpse burgemeester bewijst hoe dringend de zaak is.

Ik zet mij met klem af tegen de visie van de Antwerpse burgemeester. Wanneer zijn beleidsvisie wordt gehanhaafd, moeten er geen taalcurssussen worden georganiseerd. Dan wonen de migranten in getto's en kunnen zij er terecht in hun eigen taal. Volgens mij moet men vanuit alle hoeken tegen dit standpunt reageren.

De juiste beleidsvisie is deze die door de Koninklijke Commissaris duidelijk naar voren werd gebracht in de tweede migrantennota. SP-Voorzitter Vandenbroucke probeerde begrip op te brengen voor de uitspraken van de Antwerpse burgemeester. Wij gaan ervan uit dat de uitspraak van de burgemeester een vergissing is van iemand die in paniek reageert, radeeloos is en alleen electorale angst als drijfveer heeft.

Elke vergelijking met de joodse wijken in het Antwerpse heeft geen zin. Een groot aantal joden wonen trouwens niet in deze wijk. Degenen die er wonen, wonen er om economische redenen, verenigd rond hun belangrijkste bedrijfstak, de diamantnijverheid. Bovendien is de joodse gemeenschap een welvarende gemeenschap die zelf kan en wenst te investeren in eigen onderwijs, hulpverlening en ontspanning. Of deze gemeenschap geïntegreerd is volgens de notie inpassing, zoals in de nota van mevrouw Dhondt wordt bepaald, is echter een andere vraag. Immers, een groot gedeelte van de joodse bevolking spreekt geen of te weinig Nederlands en heeft er ook geen behoefte aan.

De situatie is dus totaal anders dan bij de Turkse en Marokkaanse gemeenschap. Deze bevolkingsgroepen wonen geconcentreerd uit sociale overwegingen, omdat huisvesting in andere wijken financieel of feitelijk niet toegankelijk is. De Marokkaanse en Turkse gemeenschap is niet welvarend en kan niet de middelen opbrengen om haar eigen gemeenschap te organiseren. Wanneer ze dat wel doet, wordt ze dadelijk afgestraft. Ik verwijs hierbij naar de oprichting van een moskee en ontmoetingscentrum.

Volgens de SP-voorzitter is de vrijheid van vestiging prioritair. Deze vrijheid is echter vals, omdat ze vals

is in de feiten. Migranten die in een andere wijk willen gaan wonen krijgen immers vaak te horen : „wij verhuren niet aan vreemdelingen”. Migranten die hun kind niet in een concentratieschool willen inschrijven krijgen vaak te horen : „wij schrijven geen vreemde kinderen meer in”.

Het enige beleid is dan ook de feitelijke mogelijkheid creëren tot spreiding. De drie belangrijke pijlers daarvan zijn : de politieke tolerantie, een politiek van huisvesting en een politiek van taallessen.

Vanochtend nog, in het programma van de BRT, waar werd ingegaan op de gettogedachte van de burgemeester van Antwerpen, was er een vertegenwoordiger van het vreemdelingencollectief die zegde : één van de belangrijkste zaken in verband met huisvesting en integratie zijn de taallessen. Vandaar dat ik mij ook vandaag aansluit bij wat collega Van Peel heeft gezegd met dien verstande dat er eigenlijk nog een voorliggende vraag rijst.

Nadat ik Minister Lenssens interpeleerde op 2 mei en veertien dagen geleden is het voor mij nog altijd niet duidelijk geworden of de Executieve nu eigenlijk achter de beslissing staat van de Interministeriële Conferentie, waar u, mijnheer de Minister, als lid deel van uitmaakte. Inderdaad, onmiddellijk na de beslissing van 3 april heeft de Hoge Raad voor Migranten die beslissing zwaar op de korrel genomen, naar ik meen terecht omdat men stelde dat men de taalcurssussen niet met een vingerknip kan organiseren en die dan als sanctie aanwenden omdat men dan weer in het negatieve en repressieve beleid vervalt. Er moet eerst een structuur van taallessen worden opgezet, vooraleer men iemand kan dwingen om taallessen te volgen.

In antwoord daarop werd door het kabinet van Minister Lenssens gereageerd met de opmerking dat de beslissing van de Interministeriële Conferentie met een korreltje zout moest worden genomen en dat alles zo'n vaart niet zou lopen. Hoe dan ook, ik heb nog altijd geen antwoord gekregen op de vraag of de Vlaamse

Vogels

Executieve staat achter de beslissing van de Interministeriële Conferentie met betrekking tot de verplichte taallessen of achter de visie van de Hoge Raad voor Migranten.

Wat is de politiek van de Executieve? Als men achter de beslissing van de Interministeriële Conferentie staat, kan ik mij aansluiten bij de vragen die door de heer Van Peel werden gesteld, namelijk hoe gaat men dat nu concreet en op korte termijn uitwerken.

Ik heb nog één bijkomende bedenking, namelijk als men komt tot het opleggen van het volgen van de taallessen, zit dan misschien het politieke addertje in het gras van de zogenaamde vormingscursussen waarvan wij weten dat u daar als Gewestminister helemaal geen voorstander van bent, maar uw collega in de nationale Regering wel. Hebt u misschien angst dat met dit systeem via een achterdeur een stuk vormingsplicht wordt ingevoerd?

De Voorzitter : Mevrouw De Meyer heeft het woord

Mevrouw M. De Meyer (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, iedereen in het halfroond is het erover eens dat de integratie een belangrijke zaak is en dat de kennis van de taal daarvan een essentieel element vormt. Dit is niet in het minst het geval voor de migrantenvrouwen van wie de integratie sterk wordt belemmerd doordat zij het Nederlands meestal onmachtig zijn, hoewel zij wel degelijk willen communiceren met andere vrouwen uit de buurt of uit de straat.

Ik kan daarvan een praktisch voorbeeld geven. In het Waasland worden taallessen voor migrantenvrouwen georganiseerd die een groot succes kennen. De migrantenvrouwen zelf vragen ernaar en dringen aan om de cursussen te kunnen en te mogen volgen.

Spreekt men in dit verband over het sanctioneren in geval van het nietvolgen van taallessen, dan kan er alleen maar sprake zijn van positieve

stimulansen. Zoals voor het globale migrantenbeleid, moet ook hier een positieve benadering worden uitgewerkt.

Het jongste rapport van mevrouw D'Hondt toont trouwens nogmaals ten overvloede aan dat het sterk gewortelde vooroordeel dat migranten zouden profiteren van de werkloosheid, absoluut een fabeltje is. Nu de migrantengemeenschap zelf ook meer en meer mondig wordt en het recht op zelforganisatie opeist, vormt de taalkennis van het land waarvoor men definitief heeft gekozen om er te wonen, een essentieel element voor integratie en een middel tegen het oprukkende racisme.

De taallessen, die er zo vlug mogelijk moeten komen, zijn geen eindpunt, maar wel het begin. Het geven van taallessen alleen lost het probleem immers niet op, maar zorgt wel voor een opstapje voor de oplossing van het groter probleem.

Wij pleiten dan ook voor een snelle uitvoering van de voorgestelde maatregelen.

De Voorzitter : Minister De Wulf heeft het woord.

Minister R. De Wulf (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de heer Van Peel en de andere leden van de Raad die zich bij zijn interpellatie hebben aangesloten, hebben een eensluidende mening over de invoering van een stelsel van verplichte taallessen voor migranten geformuleerd.

Ik was van plan om de door de Interministeriële Conferentie goedgekeurde tekst over het migrantenbeleid in herinnering te brengen. Aangezien de heer Van Peel al de essentiële hoofdstukken ervan heeft geciteerd, zal ik daarover heenstappen om onmiddellijk de globale en concrete context te situeren en de huidige stand van zaken te geven.

Ik kan reeds formeel verklaren — hiermee beantwoord ik de vragen van de verschillende interpellanten — dat ik de maatregelen in het kader van een integratiebeleid voor migranten die in de Interministeriële Confe-

rentie werden voorgesteld en door de Vlaamse Executieve bekrachtigd, volledig ondersteun.

De inventaris waarvan sprake in de nota van de Interministeriële Conferentie, werd door mijn diensten opgemaakt. Bijgevolg zijn wij nu op de hoogte van het aanbod van taallessen voor migranten in Vlaanderen. De vraag kan worden gesteld op welke manier en eventueel in welke mate wij het aanbod zullen moeten verruimen om tegemoet te komen aan de vraag.

Het bestaande aanbod is erg dispersaat en wordt gesubsidieerd betaald via verschillende kanalen. Een belangrijk aandeel van deze taallessen wordt verzorgd door VZW's, via subsidiëring door de Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn of de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming, via omkadering door tewerkstellingsprogramma's of via de projecten voor bestrijding van kansarmoede. Ook het onderwijs voor sociale promotie biedt Nederlandse taallessen voor anderstaligen aan.

De heer Beysen heeft, samen met de heer Van Peel, de aandacht gevestigd op de noodzaak tot coördinatie. Welnu, hieruit kan men duidelijk afleiden dat die coördinatie er is. Van bij de start werd collega Lenssens aangeduid om de verschillende initiatieven die in de diverse bevoegdheidsferen door de leden van de Vlaamse Executieve worden genomen te coördineren. Daarom ook heeft collega Lenssens hier enkele weken geleden de globale nota namens de Vlaamse Executieve voorgedragen.

Naast het bestaande aanbod wordt gewerkt aan een uitbreiding.

Ten eerste, naast de reeds bestaande schakelprojecten in de STD Hasselt werd door de diensten van de VDAB een voorstel uitgewerkt voor bijkomende taallessen voor werkloze migranten in verschillende STD's waar grote concentraties migranten aanwezig zijn. Daarvoor werd een supplementaire uitgave van 11 miljoen voorzien.

Ten tweede, wordt bij collega Lens-

De Wulf

sens een besluit voorbereid op de structurering van de migrantendiensten, dat taallessen voorziet.

Ten derde, ook via het ontwerp-decreet basiseducatie van collega Coens wordt het taallessenaanbod uitgebreid.

Het door de Interministeriële Conferentie voor het migrantenbeleid goedgekeurde voorstel legt de klemtoon van de actie wat de langdurig werkloze migranten betreft, bij de Gewesten via de plaatsingsdiensten. Voor het Vlaamse Gewest speelt de VDAB hierbij dus een cruciale rol.

Daarom werden aan het Beheerscomité van de VDAB de hierna volgende voorstellen voorgelegd.

Ten eerste, de inventaris van het taallessenaanbod zal worden opgesplitst per STD naargelang het werkingsgebied van de organisatie. Deze inventaris wordt overgemaakt aan de verschillende STD's.

Ten tweede, de STD's zullen nagaan met welke derden eventueel kan worden samengewerkt om de doorverwijzingsmogelijkheden voor langdurig werkloze migranten inzake taallessen te vergroten, naast het eigen aanbod binnen de VDAB. Eventuele samenwerkingsvoorstellen worden voor goedkeuring voorgelegd aan het Beheerscomité van de VDAB, na bespreking en na advies van de STC's en rekening houdend met de reeds bestaande betoelaging.

Cursisten van derden waarmee een samenwerkingsovereenkomst werd afgesloten, hebben recht op de sociale prestaties van beroepsopleiding. Mijnheer Van Peel, u gaf mij de indruk daarover nogal denigrerend te spreken. De premie voor de beroepsopleiding van 40 frank per uur en de vergoeding van de verplaatsingskosten komen uiteraard bovenop de werkloosheidsuitkering. Ik meen dus niet dat dat systeem op de korrel kan worden genomen. Met andere organisaties kan eventueel contact worden genomen voor vrijblijvende samenwerking.

Ten derde, op basis van het eigen

aanbod aan taallessen binnen de VDAB én van de eventuele samenwerkingsovereenkomsten met derden kunnen de plaatsingsdiensten die langdurige werkloze migranten doorverwijzen voor wie een taalopleiding noodzakelijk is voor hun professionele wederinschakeling. Aan de VDAB wordt gevraagd een voorstel uit te werken in verband met deze doorverwijzing.

Bovendien wordt de VDAB verzocht een voorstel uit te werken tot registratie van de onvoldane vraag naar taallessen bij langdurige werkloze migranten per STD. Op basis van deze gegevens kan een planning worden opgemaakt voor het bijkomend aanbod aan taallessen voor de komende jaren. Hier is weliswaar op spoed aangedrongen, maar het spreekt vanzelf dat die nieuwe infrastructuur en de nodige oplossingen niet zo maar uit de mouw kunnen worden getoverd. Ik zal in elk geval proberen om zo vlug mogelijk een serieuze planning te laten vastleggen. Als het niet zo vlug als gewenst verloopt, heeft dat te maken met het overleg dat moet worden georganiseerd tussen de verschillende organisaties. Ik wil in elk geval wachten tot dat overleg beëindigd is.

Mijnheer Van Peel, ik reken erop dat het supplementair aanbod voor taallessen tegen september van dit jaar operationeel zal zijn.

Dan was er uw vraag wat in het voorstel van de Interministeriële Conferentie de rol zal zijn van de VDAB, van het onderwijs, van de sociale promotie en van de centra voor basiseducatie.

Uit wat ik zei hebt u al kunnen afleiden dat de VDAB zich zal richten naar de langdurig meestal ongeschoolde werkloze migranten. Uit de statistieken blijkt dat in Vlaanderen 6.394 migranten langer dan 1 jaar werkloos zijn waarvan 2.695 EEG-ers en 3699 niet EEG-ers, 43 procent van hen zijn vrouwen.

Het doel van de taallessen is tewerkstellings- en opleidingsprojecten aan te passen aan cursisten met een laag opleidingsniveau en een gebrekkige

kennis van het Nederlands. Het spreekt voor zich dat werken aan de taalvaardigheid van de cursisten een noodzakelijke maar onvoldoende voorwaarde is. Er moet een globaal aanbod — waarvan Nederlandse taallessen een onderdeel zijn — worden uitgewerkt dat migranten in staat stelt om via alle mogelijke tussenstappen een beroepskwalificatie te verwerven die aansluit bij hun mogelijkheden.

Daarnaast blijft het absoluut noodzakelijk k nieuwe mogelijkheden voor taallessen voor andere migrantengroepen te creëren. Daar is een belangrijke rol weggelegd voor het onderwijs en voor de centra voor basiseducatie. Ik wil erop wijzen dat een éézijdige benadering van taallessen alleen gericht op werkloze migranten, moeilijk aanvaardbaar is, aangezien de integratie de hele groep migranten moet bereiken, en daarbinnen moeten zeker de zwakste groepen aan bod komen. Dat zijn onder andere de laaggeschoolden, die soms niet eens uitkeringsgerechtigd zijn, en vooral de vrouwen.

Het grootste deel van hen kan niet eens werkloos worden, terwijl ze toch een belangrijke rol vervullen als cultuuroverdraagsters in het gezin. Andere doelgroepen zijn onder andere jongeren, totaal Nederlands-onkundigen enzovoort. Om deze doelgroepen te bereiken zijn initiatieven van andere instellingen noodzakelijk.

In verband met de sanctionering kan ik het volgende zeggen. Bij de beroepsopleidingen kunnen de slaagkansen van migranten worden verhoogd door het bijwerken van taalkennis als onderdeel van de opleidingen een betere individuele opvolging en begeleiding van migrantencursisten tijdens de opleiding.

Als positieve stimulans voor het volgen van deze taallessen in het kader van de VDAB-schakelopleidingen ontvangen de werkloze cursisten de beroepsopleidingspremie van 40 frank per uur en de verplaatsingsvergoedingen. Naast deze beroepsopleidingspremie is ook de motivering van de cursisten van groot belang. Hieraan kan worden gewerkt via de

De Wulf

Weer-Werkteams door bemiddeling, de werving van cursisten via migrantenorganisaties, het inlassen van een stageperiode in een onderneming enzovoort.

Wat de sancties betreft voor niet volgen van een aanbod inzake taallessen georganiseerd door de VDAB, kan men stellen dat deze binnen het toepassingsgebied vallen van de bestaande nationale werkloosheidsreglementering en het protocol van 22 december 1988 waarbij manifeste weigeringen worden gesignaleerd.

Dat was, mijnheer de Voorzitter, de algemene context waarbinnen onze concrete voorstellen zich situeren.

Ik wil er nog aan toevoegen dat de betrokkenen rechtstreeks zullen worden bereikt en dat er een sensibiliseringscampagne zal worden gevoerd langs de migrantenorganisaties en langs alle andere sociale begeleidingsdiensten die zich met migranten bezighouden. Wij zijn er bijgevolg van overtuigd dat al degenen die voor de maatregelen in aanmerking komen vrij spoedig op een zeer ruime schaal op de hoogte zullen zijn gebracht. **(Applaus)**

De Voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de Voorzitter, ik zal zeer kort zijn. Ik dank de Minister voor zijn antwoord. Driemaal is scheepsrecht, zodat ik nu toch een begin van antwoord heb gekregen op mijn vragen in verband met de taallessen.

Ik ben verheugd dat het de mening van de Vlaamse Executieve is dat niet van vandaag op morgen sancties kunnen worden ingevoerd en dat men bezig is met de concrete registratie van al wat aan taallessen bestaat. Het is niet alleen de kwantiteit maar ook de kwaliteit die een rol speelt bij het slagen van de taallessen.

Ik verwijs hier naar wat er in het verleden al werd georganiseerd maar wat op dat stuk ook is vastgelopen ingevolge onmacht en bij gebrek aan middelen. Ik verwijs vooral naar de taallessen die werden ingericht in

het kader van de kredieten voor Gezin en Welzijn. Die leergangen werden dikwijls georganiseerd door vrijwilligers en door pas afgestudeerde leerkrachten die helemaal niet de didactiek hadden of niet over de didactische middelen beschikten om een taal aan te leren aan migranten die bovendien vaak analfabeet zijn. Ook in verband met ongeschoolde langdurig werklozen en met vrouwen zal men in de toekomst met die problematiek worden geconfronteerd. Het heeft dus geen zin taallessen te organiseren als men kwalitatief niet over de juiste aanpak beschikt. Er is dus ook dringend nood aan didactisch materiaal. In dat verband heb ik niets in uw antwoord gehoord. Ik hoop dat ook op dat vlak wordt gewerkt.

Aangezien het hier om een complexe aangelegenheid gaat vraag ik mij af of men niet eerder moet overgaan naar een samenbundeling binnen één enkele structuur van al die taallessen zodat niet her en der wordt geëxperimenteerd maar dat zij worden georganiseerd binnen de basiseducatie, zoals ook in het buitenland gebeurt. De VDAB moet in verband met de taallessen voor langdurig werklozen bijvoorbeeld, een beroep kunnen doen op de basiseducatie.

Het heeft volgens mij geen zin binnen de VDAB-middenstandsopleiding cursussen op te zetten precies omwille van de complexiteit en de noodzaak aan begeleiding ter zake. Ik zou veel liever zien dat die zaken worden geconcentreerd binnen één structuur waar de nodige middelen en begeleiding kan leiden tot een kwalitatief hoogstaande cursus.

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe zeer kort een repliek te geven. Wij hebben een aantal zeer goede bedoelingen gehoord die door Minister De Wulf werden verwoord. Het zal er natuurlijk op aankomen die goede bedoelingen ook nog waar te maken. Gelet op de betrokkenheid van zovele instanties uit ik mij daar sceptisch tegenover, wetende hoe traag dergelijke zaken hun beslag krijgen. Het zal

er dus op aankomen naar nieuwe methoden te zoeken opdat dit proces zou accelereren.

Toen ik daarstraks verwees naar de coördinatie binnen de Executieve bleek ik op het goede spoor te zitten. Minister Lenssens doet inderdaad de coördinatie. De heer Van Peel heeft dus de verkeerde Minister geïnterpeleerd. Hij had zich beter tot zijn eigen CVP-Minister Lenssens gericht, want ik denk dat daar het schoentje knelt.

De Voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel : Mijnheer de Voorzitter, ik heb zowel Minister Lenssens als Minister Coens aangepakt tijdens het debat over de migrantennota. Op dat ogenblik kon Minister De Wulf niet aanwezig zijn.

Op de vraag wie verantwoordelijk is voor wat hebben wij vandaag een aantal antwoorden gekregen die ons enig perspectief bieden voor de toekomst.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.



De heer L. Peeters (SP) interpelleerde Milieuminister T. Kelch termans (CVP) omtrent de huisvuilverwerking in Vlaams Brabant, hierin bijgetreden door de heer W. Cortois (PVV)

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de huisvuilverwerking in Vlaams Brabant

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Leo Peeters tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de huisvuilverwerkingsproblematiek in Vlaams Brabant.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, reeds bij vorige uiteenzettingen in de Vlaamse Raad heb ik getracht duidelijk te maken dat er inzake de mogelijke inplanting van een verbrandingsoven voor Vlaams Brabant problemen rijzen in de Vilvoordse regio.

De betrokken gemeentebesturen maakten trouwens reeds begin dit jaar gemeenteraadsbeslissingen over omtrent hun verzet tegen de mogelijke inplanting in deze reeds zwaar belaste kanaalzone. Dat de keuze voor het Vilvoordse bij komende spanningsvelden zou creëren tussen woonfunctie, milieu en verkeer lag immers zo voor de hand. Dit project is in feite de spreekwoordelijke druppel. Gemeentebesturen en wijkcomité's bundelen voor het ogenblik hun verzet en harde acties zijn dan ook in de maak.

Ze hebben hiervoor een aantal argumenten die onmogelijk kunnen worden afgedaan als subjectief of voorin genomen. Laat mij toe om chronologisch te werk te gaan en hierbij de diverse problemen op een rijtje te zetten.

Vooreerst is er de keuze voor verbranding op zich. U kondigde via uw ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 wel aan dat verbranden pas de derde schakel is, naast het voorkomingsbeleid en recyclage. Ik stel enkel vast dat er met betrekking tot de verbrandingsoptie inderdaad in concrete plannen en dito kredieten wordt

voorzien, terwijl er voor het voorkomen en het recycleren vaak enkel sprake is van op te starten onderzoek, projecten en experimenten.

Ik stel anderzijds ook vast dat gezien de capaciteit van de voorziene oven te Grimbergen, er weinig hoop is op het terugdringen van de afvalberg wat toch een absolute noodzaak is.

U laat in Vlaams Brabant immers een unieke kans liggen om eindelijk een gedurfd pilootproject op te zetten dat een mijlpaal kan betekenen voor de afvalverwerking in Vlaanderen en waarmee u ook de Vlaamse Executieve kan overtuigen.

Zo kom ik tot de instantie die de opdracht heeft gekregen om een oplossing voor Vlaams Brabant uit te werken. Namelijk het studiesyndicaat, dat gezien de moeilijkheden rond het storten van afval in Wallonië en het daaruitvoortvloeiende protocol met de heer Lutgen, zeer snel diende te werken. De aard van de werkzaamheden en de uiteindelijke besluitvorming van dit syndicaat worden intussen door diverse besturen, intercommunales en officiële instanties in twijfel getrokken.

De commentaren van bijvoorbeeld de intercommunale INCOVO op het vlak zijn niet mals en diverse beheersorganen of officiële instanties hebben het uiteindelijke rapport, of rapporten, van het studiesyndicaat nooit gezien. Bovendien kan men erop wijzen dat er naast de optie verbranden nooit een andere mogelijkheid is onderzocht geworden. Dit wekt bij mij geen verwondering, want de zogezegde specialisten die deel uitmaakten van deze studiegroep zijn degenen die in ons land reeds gedurende meer dan 20 jaar ijveren voor private verbrandingsinstallaties. Je zou het een soort lobby kunnen noemen die in afval een winstgevend produkt heeft ontdekt.

Dit brengt mij tot een volgend facet van de discussie namelijk de beheersvorm. Door te opteren voor verbranding zet men de overheid in de keuze voor een zuivere beheersvorm nage-

noeg buiten spel. De kans dat de privé-sector mee in de boot moet, is reëel omdat de investeringskost hoog is en de capaciteit zeer groot. Daarmee halen de hogervermelde specialisten opnieuw hun slag thuis, want wie verbranden als afvalverwerkingsmethode kan verkocht krijgen, zit safe voor wat de participatie betreft.

Ook met deze eventuele participatie vanwege de privé is niet iedereen binnen de regio gelukkig, vermits het overduidelijk blijkt dat rendement de enige bekommernis zal blijven. Dit heeft uiteraard invloed op de drang tegen maximaal rendement te werken en dit komt zeker de selectieve ophaling niet ten goede. Om snel en efficiënt te werken heeft de installatie namelijk nood aan voldoende calorische waarden. Brussel staakte selectieve ophaling op het moment dat de verbrandingsoven in werking trad.

Met de grote capaciteit die u in Grimbergen plant, wordt de verleiding ook groot om extra afval van elders aan te voeren, wat in Neder-Over-Heembeek trouwens 's nachts stiekem plaatsheeft. Uiteindelijk zal het noodzakelijke rendement als kostprijselement zijn intrede doen en zal men deze redenering uitspelen tegen de lokale besturen en ophalingsintercommunales. Deze zullen dan lokaal voor een dwingende keuze komen te staan : meespelen of hogere belastingen heffen. Dit zal, in tegenstelling tot uw nobele beleids optie, hun aandacht voor selectieve ophaling doen verzwakken.

Op termijn zullen de concerns immers alle baat hebben bij een hoge toevoer van afval om te verbranden en niet bij het stimuleren van de kwaliteitstoevoer van recycleerbare produkten voor herbruik. Parallel opteren voor enerzijds verbranden in dit mastodontproject en anderzijds recyclage en selectieve ophalingen stimuleren, maakt dat de laatste optie, waarvoor trouwens haast geen middelen beschikbaar zijn, het onderspit zal moeten delven om het economisch rendement van de verbran-

L. Peeters

dingsinstallatie te kunnen garanderen.

Ik kom daarmee onherroepelijk tot het milieuvraagstuk. Een verbrandingsoven voor Vlaams Brabant in de Grimbergse kanaalzone zorgt op zich misschien nog niet voor ondraaglijke milieu-overlast, maar gecumuleerd met de reeds bestaande overlast en ik citeer, Tessenderlo Chemie op 40,5 km, Carcoke op 3 km en de verbrandingsoven van Brussel op 6 km lijken de vooruitzichten niet erg rooskleurig.

Misschien kan een modern filterconcept wel garant staan voor het respecteren van de EG-emissienormen, maar eens buiten de schouw zal deze norm veelvuldig worden overtreden. Bij een aandachtige lezing van het protocol van begeleidende maatregelen vond ik evenwel niets over een eventuele neutralisatie van deze extra-vervuiling door maximale natuurlijke filters in de vorm van bos- en natuurgebied. Wat ik wel lees is dat, in tegenspraak tot vroegere uitspraken van u en antwoorden op mijn parlementaire vragen, het Bos van Aa te Zemst, dat gezien zijn enorme oppervlakte dienst zou kunnen doen als een efficiënte groene long, opnieuw in de running is als mogelijk residustort.

De gemeente Zemst is uitdrukkelijk genoemd in het protocol en de enige garantie die wordt geboden is dat zij eventueel bij de besprekingen zal worden betrokken

En dan komen we tot de verkeersproblematiek. Cruciaal hierbij is de aanvoerroute, waarvan sprake is in het protocol en de verbetering van de bestaande weg vanaf Buda. Een onmiddellijke overname van die weg door het Vlaamse Gewest is de enige valabele mogelijkheid dienaangaande gekoppeld aan de heraanleg met oog voor de aanpalende bewoners en zwakke weggebruikers. Hierover vinden we niets terug in het protocol.

Over de mogelijke aanvoer per schip kan men kort zijn. Noch het Zeekanaal ten zuiden van Laken, noch de Leuvens Vaart over haar hele lengte

zijn uitgerust om het afval per schip te laten aanvoeren. De bevolen studie hieromtrent kan u laten schrapen. Naar ik mag verhoppen had dit punt uit het protocol niet de bedoeling om de daadwerkelijke verkeersproblemen met betrekking tot het wegverkeer, die zich hoe dan ook zullen stellen, te verdoezelen.

Zo kom ik tot mijn slotconclusie. U hebt een studiesyndicaat een welbepaalde opdracht gegeven. U vroeg dit syndicaat om ook terdege rekening te houden met economisch-technische, verkeers-technische en leefmilieu-elementen. Ik kan mij nauwelijks van de indruk ontdoen dat er uiteindelijk helemaal geen rekening werd gehouden met een aantal aanvankelijk belangrijke facetten.

Inzake leef- en milieuproblematiek kiest u uiteindelijk de zone waarvoor de alarmbel nu reeds permanent rinkelt. De nabijheid van twee woonkernen, andere vervuilende industrieën, twee ziekenhuizen en een stadscentrum zijn daar wellicht niet vreemd aan.

Inzake verkeer is deze kanaalzone slecht uitgerust en overbelast. Getuigen daarvan zijn het enorme bochtenwerk tussen de afrit-Ring en het chaotisch kruispunt Buda en de stukgereden smalle rijweg tot Grimbergen.

Enkel het economisch element blijft overeind, dat u nu, door een aanzienlijke meerkost voor wegenis en energierecuperatie, ook hypothekeert. U neemt daardoor een politieke beslissing. U laat Vilvoorde aan de Darse, uw enige houvast in dit dossier, links liggen en u kiest voor Grimbergen. Milieuoverwegingen tellen hier niet meer mee en een heel gesjoemel met compensaties wordt georganiseerd om het project verkoopbaar te maken.

Tot slot wens ik aan de heer Minister een aantal concrete vragen voor te leggen. Eén, is de Minister bereid om de huisvuilverwerkingsproblematiek voor Vlaams Brabant opnieuw te onderzoeken en alternatieven voor verbranding voor te leggen aan de Vlaamse Executieve? De huidige capaciteit van **470.000** ton is

niet realistisch indien men een voorkomingsbeleid wil voeren en aan recycling wil doen. Twee, kan voor Vlaams-Brabant en voor de regio Vilvoorde een minder milieubelastende oplossing worden onderzocht waarbij het economisch rendement niet de enige maatstaf blijft? Drie, kan de Minister zijn uitspraak in verband met het Bos van Aa, met name dat dit gebied onder geen beding zal worden gebruikt, bevestigen? Wij wensen dit natuurgebied niet op te offeren en wij vragen u uitdrukkelijk het niet in aanmerking te laten komen voor het storten van residu van verbrandingsovens.

In laatste instantie had ik graag uw mening gekend over de beheersformule die zal worden aangewend. Mijnheer de Minister, ik dring aan om dit dossier opnieuw grondig te onderzoeken. De discussie met de intercommunales bewijst dat dit dossier nog niet rijp is en onvoldoende kaders in een algemeen beleid op vlak van het leefmilieu.

De Voorzitter : De heer Cortois heeft het woord.

De heer W. Cortois (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik sluit mij uiteraard aan bij de interpellatie van collega Peeters, wat niet verwonderlijk is, aangezien wij beiden uit de streek komen die door uw plannen wordt bedreigd.

Mijnheer de Minister, ik ben ervan overtuigd dat een verkeerde beslissing wordt genomen omdat de fundamentele benadering van de problematiek van uwentwege helaas niet de juiste was. Ik zal de argumenten van collega Peeters niet herhalen, maar u kon begrijpen dat van een Minister bevoegd voor Leefmilieu een andere benadering wordt verwacht dan van een boekhouder die alleen op basis van financiële en economische redenen, waarbij het woord rendabiliteit binnen dit beperkt kader centraal staat, een besluit neemt, ten eerste, om een „mammoetoven” in te planten en, ten tweede, deze in te planten op een plaats waarvan zonder veel moeite en met een beetje gezond verstand kan worden aangetoond dat dit niet de geschikte plaats is.

Cortois

Van de Minister van Leefmilieu wordt verwacht dat hij, alvorens een besluit te nemen, meer dan gewone aandacht zou besteden aan milieueffecten die met dit project gepaard gaan. Dit gebeurt nu op een moment dat het besluit reeds is genomen. Naar mijn mening zou een redelijke aanpak erin bestaan alle elementen van het dossier grondig te bestuderen, te evalueren en pas dan een beslissing te nemen.

Mijnheer de Minister, op dat stuk bent u in de richting van de boekhouder geduwd. U hebt geen rekening gehouden met uw verantwoordelijkheid voor het leefmilieu in de streek waarvan collega Peeters terecht aantoonde dat die vandaag reeds een probleemgebied is.

Zelfs mensen van uw eigen partij stellen zich vragen over de lokalisatie van deze oven. Onder meer de heer Ansoms vraagt zich met betrekking tot de verkeersdichtheid, de toegankelijkheid van de inplanting af of reeds een MER is gemaakt, of er precieze cijfers zijn. Ik meen dat dit niet het geval is en dat alleen voor deze lokalisatie werd gekozen om financiële-technische en economische redenen. Dit is inderdaad niet de juiste benadering.

Mijnheer de Minister, als u zich de moeite getroost om de rijksweg af te rijden van de Budabrug af waar dagelijks files zijn en als u bedenkt dat dit de toegangsweg wordt voor de verbrandingsoven — waar, zoals collega Ansoms zegt, dagelijks ongeveer 500 zware vrachtwagens, zouden moeten rijden — weet u dat dit onmogelijk is. Dit betekent een aanslag voor alle omwonenden. Als u gevoelig is voor de rentabiliteit, kunt u geen georganiseerde en rendabele aanvoer met vrachtwagens naar deze lokalisatie realiseren, omdat u zal stikken in de enorme verkeersdruk.

U heeft daar geen oplossing voor. U zal op het vlak van rentabiliteit, exploitatie en het te volgen tijdschema helemaal in de knoei raken. Er is langs deze kant geen toegangsweg. Als u zegt dat de toegangswegen zullen worden aangelegd dan weet ik

wel dat het hier om een rijksweg gaat, wat onder de bevoegdheid valt van uw collega Sauwens, die in het verleden herhaaldelijk heeft gezegd dat wanneer het gaat om rijkswegen gelegen langs woonkernen, die daarboven voorbij sportinfrastructuur komen, hij daarvoor erg gevoelig is.

Mijn concrete vraag is of u vandaag reeds de toezegging heeft van Minister Sauwens dat die rijksweg, de Brusselsesteenweg, totaal zal worden gerenoveerd en uitgebreid, zodat het een soort van autoweg wordt voor het zwaar vrachtvervoer langsheen het kanaal. Als die toezegging vandaag niet bestaat, dan heeft u wel een verbrandingsoven maar geen toegangswegen. Met dit element dient u toch rekening te houden.

Mijnheer de Minister, u kent mijn standpunt dienaangaande. Ik denk dat u enerzijds op het verkeerde spoor is gebracht voor een stuk door technocraten en plannenmakers die alleen cijfers zien en geen mensen of milieu en anderzijds, in hoofdzaak met de verkeerde gesprekspartners heeft van gedachten gewisseld, met name de top van Haviland die in het verleden het bewijs heeft geleverd van onkunde en die via dit project een ware machtsgreep uitoefenen en verblind door de macht, een project verdedigen dat voor de streek onleefbaar is.

Mijnheer de Minister, de heer Peeters en ikzelf kunnen u uitnodigen om eens rustig in de streek te gaan kijken hoe de situatie is. Ik geloof dat het ogenblik nog niet is gekomen om de discussie af te sluiten. Ik meen dat u zich eerder nog eens moet bezinnen. Laten wij eens samen gaan kijken. Raadpleeg nog eens grondig uw dossiers. Neem ook de milieuelementen erbij. Bekijk de verkeersdichtheid en de problemen die daarbij rijzen. Ik meen dat de uiteindelijke oplossing de volgende zal zijn.

De Voorzitter : Mijnheer Cortois, u valt in herhaling. U heeft recht op vijf minuten en u heeft al acht minuten gekregen. U moet begrijpen dat ik u het woord moet ontnemen.

Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de heer Peeters heeft reeds eerder in een actuele vraag geïnformeerd naar de precieze stand van het dossier inzake de verbrandingsoven voor Vlaams Brabant, meer bepaald de optie Grimbergen of het Vilvoordse. Ik heb hem dan ook elementen van antwoord gegeven die voor een groot deel in het verder verloop van dit dossier worden bevestigd, namelijk dat de oplossing in die richting moet worden gesitueerd.

Rond dit thema werden reeds meerdere vragen gesteld, onder meer door de heer Vermeiren, burgemeester van Zaventem, door de heer Cortois en de heer Peeters. Telkens werd ik daarbij aangemaand binnen de kortst mogelijke tijd een oplossing te zoeken voor het geheel van de huisvuilproblematiek in Vlaams Brabant.

De discussies daaromtrent, zowel bij Haviland als bij Interleuven, zijn reeds jaren aan de gang. U weet dat er zich geen begin van oplossing aandient op het ogenblik dat het Waalse Gewest komaf wenste te maken met de ongebreidelde invoer van huishoudelijk afval vanuit Vlaams Brabant. Op dat ogenblik hebben wij met collega Lutgen de afspraak gemaakt om binnen de kortst mogelijke tijd tot een oplossing te komen, meer bepaald naar de verwerking in Vlaams Brabant.

Dit behoort tot de historiek, maar ik kan u zeggen dat wij ons hebben geëngageerd om tegen einde 1992 een oplossing te hebben. In ruil daarvoor aanvaardde het Waalse Gewest dat er voorlopig nog gecontroleerd mag worden gestort in Waals Brabant door gemeenten uit Vlaams Brabant. Een studiesyndicaat werd opgericht, waar betrokkenen uit Vlaams Brabant rechtstreeks een inbreng hadden, evenals het Vlaamse Gewest via OVAM. De conclusie ervan was dat de verbrandingsoven het best wordt ingeplant in het Vilvoordse. Daarnaast werden ook aanbevelingen geformuleerd met betrekking tot de capaciteit en de wijze waarop de verwerking zou gebeuren. Het studiesyndicaat heeft de optie ver-

T. Kelchtermans

brandingsoven naar voren geschoven en een capaciteit van 400.000 à 500.000 ton per jaar voorgesteld.

Wij hebben ook de alternatieven, die door sommigen werden gesuggereerd, onderzocht. Onder meer werd nagegaan of men niet tot een andere indeling zou kunnen komen van de regio Vlaams Brabant, enerzijds door een gedeelte van Oost-Vlaanderen of, anderzijds door een gedeelte van Antwerpen erbij te betrekken, waardoor natuurlijk andere opties qua inplanting, organisatie en transport moesten worden genomen. Deze opties werden ten gronde onderzocht en bleken uiteindelijk onhaalbaar. Vandaar dat wij terugvielen op de eerste aanbeveling, namelijk de inplanting in het Vilvoordse. Onderzoek op het terrein heeft uitgewezen dat een drietal mogelijkheden zich aandienen, waaronder degene die wij nu voorstellen. Wij menen dat deze lokatie de meest geschikte is, ook al zijn er een aantal elementen ten nadele. Het spreekt vanzelf dat een inplantingsplaats nooit 100 ten honderd gunstig of 100 ten honderd ongunstig is. Er zijn altijd argumenten pro en contra.

Thans kom ik tot de concrete vragen.

Men zegt dat hier eenzijdig een optie werd genomen inzake verbranding. Deze beslissing kadert echter in het globale Afvalstoffenplan, dat bij de Vlaamse Executieve werd ingediend en werd medegedeeld aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad die ons trouwens, via de Commissie uitnodigt daarover besprekingen te voeren. Tijdens de maanden september en oktober zullen ook in de gemeenten publieke hearings plaatsvinden. Daar kunnen de opties die wij voorstellen worden beoordeeld. Deze optie beantwoordt aan een gedeelte ervan, Masterplan genoemd, derde trap in het geheel van de verwerking van huishoudelijk afval, namelijk de verbranding, nadat de pijlers voorkoming en recyclage werden georganiseerd.

De resultaten ervan moeten we afwachten. Maar hoe dan ook, toch blijkt een groot gedeelte afval in aanmerking te komen voor verbranding.

Niemand zal eraan twifelen dat daarvoor de nodige mogelijkheden moeten worden gecreëerd. De optie daarvoor is vijf grote verbrandingsovens in Vlaanderen. Iedere provincie moet dit voor zijn provincie als zijn eigen verantwoordelijkheid aanvaarden. Uit de ervaring blijkt dat, wanneer men een inplantingsplaats voorstelt, niemand daarvoor te vinden is, maar men is het er wel mee eens dat een oplossing voor het probleem moet worden gezocht.

Ook dit hebben we hier in Vlaams Brabant ervaren, zelfs meer dan in andere provincies, waar men die verantwoordelijkheid reeds lang heeft aanvaard en waar concrete opties werden uitgewerkt, die reeds in uitvoering zijn. In Vlaams Brabant heeft men getracht dit althans gedeeltelijk buiten hun eigen gebied te organiseren, wat onmogelijk is gebleken.

Verbranden is dus een belangrijke schakel in de vier voorgestelde trappen, met name voorkomen, recyclen, verbranden en ten slotte het storten van het residu, waarvoor aangepaste stortmogelijkheden moeten worden voorzien, meer bepaald voor huishoudelijke storten. Dus storten klasse-11 worden op termijn in het Afvalstoffenplan trouwens onmogelijk gemaakt en zullen op termijn uit de organisatie van de afvalstoffenverwijdering verdwijnen.

De heer Peeters heeft alternatieven gesuggereerd, maar hij heeft ze niet uitdrukkelijk vernoemd. Graag zou ik van hem vernemen welk concreet operationeel alternatief kan worden aangereikt voor ons voorstel. Tot op heden heb ik dat nog niet gehoord.

De capaciteiten van de oven die in Grimbergen zal worden geïnstalleerd en die gans Vlaams Brabant zal bedienen, houden met de doelstellingen voorkoming en recyclage rekening en zijn realistisch ingesteld op het volume huishoudelijk afval en gelijkgesteld industrieel afval dat in aanmerking komt.

De alternatieven vevangen de verbranding dus niet, maar zorgen ervoor dat er minder dient te worden

verbrand, zoniet zou de capaciteit in Vlaanderen, verdubbeld dan toch ernstig worden verhoogd.

Ik meen in alle openhartigheid te mogen zeggen dat het opnieuw opstarten van een onderzoek — dat was een van uw suggesties, ook de heer Cortois heeft dit aanbevolen — naar mijn gevoelens zinloos is. Wij hebben immers voldoende gestudeerd en nu moeten wij de politieke moed opbrengen een beslissing te nemen. Ik begrijp echter de gevoeligheden die uit de toespraken van de collega's blijken. Ik wens deze beslissing dan ook te nemen. Ik heb trouwens voldoende argumenten om ze te verantwoorden.

Het economisch argument was niet van eerste orde, maar wel het ecologische aspect. Niet alleen inzake de verbranding zelf, werden de strengste normen gesteld. Inderdaad, de strengste normen inzake lucht-emissies zullen worden gesteld. Ook worden de meest geavanceerde technologieën ingezet, ook inzake het transport. Beide sprekers hebben immers de klemtoon gelegd op het transport. Een van de redenen waarvoor wij het aanvankelijke voorstel opnieuw hebben bestudeerd en de herindeling van Vlaams Brabant hebben overwogen, was precies omwille van de transportproblemen, die zich bij huishoudelijk afval van die omvang stellen.

Deze initiatieven werden onderzocht, maar wij zijn ervan teruggelopen. Grote zorg moet worden besteed aan het probleem van het transport. Wij zullen onderzoeken of het transport kan gebeuren via het water. Daarom bestaat nog geen formele uitspraak, in de ene noch in de andere richting. Hoe dan ook, door de organisatie van het transport via overslagstations kunnen de frequentie en ook het transport zelf voldoende worden gecontroleerd. Bovendien zal het aantal transporten gevoelig verminderen, vermits deze overslagstations precies tot doel hebben tot grotere eenheidsvolumes te komen.

De heer Peeters heeft ook vragen gesteld in verband met het storten van residus. Ter zake herinner ik aan wat in het verleden reeds werd gezegd.

T. Kelchtermans

Wij hebben aan de betrokken intercommunales gevraagd hierover een eigen voorstel uit te werken vooraleer globale beslissingen te treffen. Dat was de afspraak. Het is niet aan mij om te beslissen waar de residus moeten worden gestort. Deze vraag wordt gesteld aan de toekomstige beheerders-verantwoordelijken op het domein van verwerking, voorkoming en recyclage van huishoudelijk afval.

In het verleden werden trouwens ook vragen gesteld in verband met het bos van Aa. Ik heb toen gezegd dat het bos van Aa niet in aanmerking kwam voor het storten van residus of ander huishoudelijk of ermee gelijk gesteld industrieel afval. Tot op heden werd geen enkele optie genomen. Het zijn de intercommunales die mij daaromtrent voorstellen moeten doen.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik wil deze discussie doen kaderen in het ontwerp van Afvalstoffenplan 1990-1995. Ongetwijfeld zullen wij hierop in de loop van het volgende parlementaire jaar nog terugkomen.

Samengevat, meen ik dat het project voldoende werd bestudeerd en voorbereid. Vervolgens werden de alternatieven grondig onderzocht: er zijn geen betere voorhanden of zij werden alleszins niet voorgesteld. Ook de inplantingsmogelijkheden werden voldoende onderzocht. Ingevolge de mij gedelegeerde bevoegdheid vanuit de Vlaamse Regering is het mij toegelaten de inplantingsplaatsen aan te duiden. Ik heb geopteerd voor Grimbergen. Ik zal een bouwvergunning eisen, zoals in het MER voorzien. De beslissing is evenwel altijd omkeerbaar. Vanzelfsprekend zal de discussie worden gevoerd naar aanleiding van een concreet bouwdoossier, mits de vereiste ecologische technologie om mogelijke hinder te vermijden. Deze discussie zal door de MER worden geobjectieerd en een beslissing in verband met de bouwvergunning zal op basis van een MER worden aangenomen.

De verkeerstechnische aspecten kregen ter zake veel aandacht. Dat is trouwens de reden waarom het

dossier een beetje vertraging heeft opgelopen. De verkeerstechnische aspecten betreffen ook de weg waarlangs moet worden vervoerd. Het vertrek is voorzien vanaf de Buda-brug. Ter zake werd met de heer Sauvens nog geen overeenkomst bereikt. Eenmaal de andere beslissingen genomen, zullen wij ook over dit probleem overleg plegen teneinde een oplossing te bereiken. Wel werd reeds aangetoond dat inspanningen zullen moeten worden geleverd om deze weg te verbeteren.

Het protocol met Wallonië kwam hier ook ter sprake. Dit protocol vraagt een spoedige uitwerking. Wat het volume betreft, beschikken wij over voldoende argumenten en objectieve studies, zowel uit het verleden als ontwikkelingen voor de toekomst, die de huidige schaalgrootte van deze oven verantwoorden.

Mijnheer de Voorzitter, er werd nog een vraag gesteld omtrent de beheersformule. Ook dit blijft ter bespreking. Volgens mij moet het gaan om een beheersformule waarbij varianten mogelijk zijn. In ieder geval moeten de gesprekken worden gevoerd tussen de particuliere sector enerzijds, via de Milieuholding en onrechtstreeks via OVAM en anderzijds de ophaalintercommunales en de verwerkingsintercommunales. Dit zijn de partners die momenteel aan de gesprekken deelnemen. Het spreekt vanzelf dat het uiteindelijk initiatief voor de beheersformule mits participatie van ieder van hen, ook door ieder van hen zal worden ingevuld. Indien sommige partners in deze formule afwezig blijven, zal het vanzelfsprekend ook met minder partners moeten gaan in het geheel van de beheersformule.

Mijnheer de Voorzitter, ik meen op het grootste gedeelte van de vragen te hebben geantwoord.

Ik herhaal dat ik geen enkel argument zie om terug te komen op de beslissing die reeds lang had moeten genomen zijn. Deze beslissing werd in ieder geval ernstig voorbereid. Zij moet uiteindelijk worden gefinaliseerd en de oven moet toch op een bepaalde plaats worden ingeplant. Wij menen aan de streek en ook aan

de intercommunales voldoende garanties te kunnen bieden om de ecologische nadelen die dit project zou kunnen meebrengen tot het strik-te minimum te beperken. Bijgevolg menen wij ook dat er geen bijkomende ecologische milieubelasting zal ontstaan wanneer de afspraken die worden gemaakt ook in het bouwdoossier worden vastgelegd. Voor deze discussie verwijs ik naar de milieuraapportering die aan het dossier zal worden toegevoegd.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, u heeft gezegd dat u deze beslissing wil laten kaderen in uw Afvalstoffenplan 1991-1995. Dit Afvalstoffenplan werd nog maar pas naar de gemeentebesturen gestuurd en zal pas binnen afzienbare tijd aan de bevolking worden voorgelegd. Bijgevolg kan u daarvan de resultaten nu nog niet kennen en moet u alleszins afwachten of deze beslissing wel degelijk kan kaderen in dat algemeen plan.

Wanneer u over alternatieven spreekt denk ik toch dat uit uw dossier blijkt dat Vlaams Brabant zeer specifiek is en dat qua voorkomingsbeleid en recyclage in Vlaams Brabant nog veel weg heeft af te leggen. Vandaar mijn uitspraak dat de capaciteit die u weerhoudt, namelijk 470.000 ton, niet meer verantwoord zal zijn wanneer wij gedurende een aantal jaren een beleid van voorkoming en recyclage zullen hebben gevoerd. U zit daar duidelijk in een spanningsveld tussen de mastodont, die u zelf wil bouwen en het beleid inzake recyclage, dat uw afvalberg zal moeten verminderen. De capaciteit die u op dit ogenblik weerhoudt zal zeker niet de capaciteit van de toekomst zijn, waarover nog heel wat onderzoek moet worden verricht.

Het standpunt dat u inneemt in verband met het Bos van Aa is in tegenspraak met wat u vroeger heeft beweerd. Immers, toen heeft u als Milieuminister zeer uitdrukkelijk gezegd dat u dit gebied als een natuurgebied wilde behouden en het zeker niet wilde laten in aanmerking komen voor het storten van residu's. Nu

L. Peeters

stel ik evenwel vast dat u zegt dat een beslissing ter zake naar de betrokken intercommunales of naar de nieuwe beheerders van de nieuwe maatschappij, die zal worden opgericht, wordt geschoven. Welnu, ik vrees dat deze beheerders geen andere keuze zullen hebben dan dit gebied te laten opofferen. Dat was inderdaad de ultieme belasting die u in deze zwaar getroffen kanaalzone nog kon leggen, met andere woorden door het enige nog aanwezige natuurgebied ook nog op te offeren.

Mijnheer de Minister, collega Cortois heeft u uitgenodigd voor een bezoek ter plaatse. Ik ben ervan overtuigd dat zulks zeer nuttig kan zijn. Wij moeten ons inderdaad soms ter plaatse kunnen rekenschap geven van de toestand en de eventuele gevolgen van een bepaalde beslissing. Het gaat niet enkel om de gevoeligheden vanuit de regio, maar wij menen terecht dat er te weinig rekening werd gehouden met milieuoverwegingen en dat enkel het zuiver economische element heeft gespeeld in deze beslissing.

Mijnheer de Minister, er zullen in deze regio harde acties worden gevoerd waarbij ook wij zullen betrokken zijn. Wij zullen ons niet zomaar neerleggen bij deze beslissing en misschien zal dat voor u dan de beste gelegenheid zijn voor een bezoek ter plaatse.

De Voorzitter : De heer Cortois heeft het woord.

De heer W. Cortois : Mijnheer de Voorzitter, ik feliciteer de Minister voor zijn openhartig antwoord. Ik ben echter ontgoocheld over het antwoord zelf.

Hij beweert dat het dossier grondig werd bestudeerd. Uit zijn antwoord blijkt veeleer dat het dossier niet voldoende werd bestudeerd. Het werd grondig bestudeerd vanuit een enge visie, namelijk het uitbouwen van een installatie die economisch en financieel rendabel is voor heel Vlaams Brabant, voor 1 miljoen inwoners.

Het alternatief is over provinciegrenzen te zoeken. De provinciegrenzen bestaan al meer dan 100 jaar. In het

Vlaanderen waar men alles zoveel beter doet, had men misschien kunnen uitkijken naar oplossingen die niet gekoppeld waren aan de oude Belgische provinciegrenzen. Dan kon men tot economisch en financieel meer rendabele oplossingen komen.

Ik stel vast dat intercommunales ook nu nog in het Vlaamse Gewest meer gehoor vinden dan de leden van de Vlaamse Raad. Het systeem is op dat vlak dus niet veranderd.

Mijnheer de Minister, u luistert al maanden naar degenen naar wie u niet moet luisteren. U zegt dat u het dossier zeer ernstig heeft bestudeerd, maar dat u geen oplossing heeft gevonden voor het residu. U zegt dat u nog een gesprek moet hebben met Minister Sauwens voor het aanleggen van de weg die een normale toegang moet verlenen, De essentiële problemen die inherent zijn aan de exploitatie zijn niet opgelost.

Eén zaak staat vast, u hebt uw besluit genomen. De milieueffecten zijn voor een later stadium. Als manager moet u echter de totaliteit van het probleem bekijken. U hebt geen goede toevoer en geen oplossing voor het residu en toch gaat u verbranden, dat begrijp ik niet.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, ik heb een beslissing genomen die vanzelfsprekend die toetsen moet kunnen weerstaan die ik daarstraks heb aangekondigd en waarvan de milieueffectrapportering de belangrijkste is.

Ik stel verder vast dat de heer Cortois de verantwoordelijkheid voor het geheel van de ophaling en de verwerking van het huishoudelijk afval verkeerd stelt. Het is een opdracht voor de gemeenten, al of niet in een intercommunale gegroepeerd. Het is de taak van de Vlaamse Executieve, in casu van de bevoegde Minister, om de samenwerkingsgebieden 'vast te leggen en de wijze waarop kan worden gewerkt. Hij heeft de normerende bevoegdheid. Ik heb mij strikt gehouden aan deze bevoegdheden. Ik span dus niet de wagen vóór het

paard. Ik bepaal alleen waar een verwerkingseenheid moet komen. Ik verwijs in dit verband naar de discussie binnen een breder geheel van het afvalstoffenbeleid en de milieueffectrapportering. Ik denk dat daar de logica volledig wordt gerespecteerd.

Ik stel ook vast — dat is mijn laatste bedenking — dat één van de eerste interpellaties die tot mij werd gericht nadat ik de bevoegdheid voor leefmilieu heb gekregen in deze Raad ging over de verbranding en de problematiek van het huishoudelijk afval in Vlaams Brabant. Er bleek een grote tegenstelling te zijn binnen Vlaams Brabant zelf rond de wijze waarop de afvalverwerking moest gebeuren. Er was nog niet de minste anticipatie naar wat in vele andere regio's wel is gebeurd zoals een voorkomingsbeleid en het inrichten van containerparken. Wij komen nu tot een begin van oplossing. Wij nemen een beslissing en andermaal blijkt dat er in de verste verte geen consensus kan worden bereikt over een aangelegenheid waarbij wij allen intens zijn betrokken. In deze voorwaarden mag er niet meer worden gearzeld. Ik heb geoordeeld hier mijn verantwoordelijkheid te moeten nemen en heb dit ook gedaan

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Wij komen deze middag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 13.20 uur.
